

Αίτηση υπ' αρ.:6/2018

Αίτηση έκδοσης φυγοδίκου σύμφωνα με τον περί Ευρωπαϊκής Σύμβασης Εκδόσεων Φυγοδίκων (κυρωτικός Νόμος) (Ν.95/70) και τον περί Έκδοσης Φυγοδίκων Νομο (Ν.97/70)

-ΚΑΙ-

Ημερομηνία: 22/01/2020

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για την Αιτήτρια: Η κα. Ζ. Χαραλάμπους μαζί με Ζ. Κυριακίδου, εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα

Για τον καθ'ού η αίτηση: Η κα. Ν. Χαραλαμπίδου μαζί με κα. Ρ. Πεκρή

Καθ' ού η Αίτηση παρών

ΑΠΟΦΑΣΗ

Με την παρούσα αίτηση ζητείται η έκδοση καλούμενος «ο καθ'ού η αίτηση») στη Ρωσ Δικαστήριο της για αδίκημα που του καταλογίζεται.

αίτημα για την έναρξη της διαδικασίας ήταν προηγηθέν αίτημα των Αρχών της Ρωσικής Ομοσπονδίας προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας για την έκδοση του καθ'ού η αίτηση.

Στις 31.1.19 καταχωρήθηκε η εξουσιοδότηση (Τεκμήριο 1) του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης της Κυπριακής Δημοκρατίας που σηματοδότησε την έναρξη της δικαστικής διαδικασίας. Η σχετική εξουσιοδότηση συντάχθηκε στη βάση των πληροφοριών που περιέχονται στα έγγραφα έκδοσης που έχουν αποσταλεί από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Ρωσικής Ομοσπονδίας και περιγράφει, μεταξύ άλλων, συνοπτικά τα γεγονότα.

Σύμφωνα με αυτήν ζητείται η έκδοση του καθ'ού η αίτηση με σκοπό να εκδικαστεί για το αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας από πρόσωπο που εκτελεί διοικητικά ή διευθυντικά καθήκοντα σε επιχείρηση ή άλλο οργανισμό, κατά των νόμιμων συμφερόντων της επιχείρησης ή του οργανισμού και για σκοπούς αποκόμισης προσωπικού οφέλους ή πλεονεκτήματος ή πλεονεκτήματος για λογαριασμό άλλων προσώπων και με στόχο την πρόκληση ζημιάς σε άλλους με σοβαρές επιπτώσεις στα δικαιώματα και στα νόμιμα συμφέροντα ιδιωτών ή οργανισμών κατά παράβαση του άρθρου 201(2) του Ρωσικού Ποινικού Κώδικα. Το εν λόγω αδίκημα διαπράχθηκε την περίοδο 18 Σεπτεμβρίου 2015 μέχρι 9 Οκτωβρίου 2015.

Ο καθ'ού η αίτηση, σύμφωνα πάντοτε με την σχετική εξουσιοδότηση, κατηγορείται ότι, κατά την πιο πάνω περίοδο, ως ιδρυτής της εταιρείας 'Forward LLC' (στο εξής καλούμενη «η Forward»), καταχρώμενος τις εξουσίες του, ενήργησε κατά των νόμιμων συμφερόντων της με σκοπό την αποκόμιση οφέλους και πλεονεκτήματος υπέρ της εταιρείας 'Meta LLC' (στο εξής καλούμενη «η Meta») που τελούσε υπό τον έλεγχο του, ως μοναδικός ή κύριος ιδρυτής της, και απέσπασε με απάτη το ποσό των 24.000.000 Ρωσικών Ρουβλιών με αποτέλεσμα η Forward να υποστεί ζημιά.

Συγκριμένα, πάντοτε σύμφωνα με τα έγγραφα έκδοσης, στις 21/9/2015 η Εταιρεία, μέσω της Γενικής της Διευθύντριας κας. Gal'chenko I.M, υπέγραψε νομότυπα με την

α "Mirsnab LLC" το ενοικιαστήριο συμβόλαιο υπ' αρ. 14 για την ενοικίαση από την τελευταία ενός κτηρίου καταστημάτων που άνηκε στην Forward, με συμφωνηθέν μηνιαίο ενοίκιο 2.000.000 ρωσικά ρούβλια χωρίς ΦΠΑ. Στη βάση σχετικού όρου του συμβολαίου, η "Mirsnab LLC" μετέφερε στον λογαριασμό της Forward προκαταβολή συνολικού ύψους 24 000 000 ρωσικών ρουβλίων σε δύο δόσεις, ήτοι 4.000.000 στις 18/9/2015 με τραπεζική εντολή υπ' αρ.38 και 20 000 000 στις 08/10/2015 με τραπεζική εντολή υπ' αρ. 141.

Με στόχο την υπεξαίρεση μέσω απάτης των χρημάτων της εταιρείας ο καθ'ού η αίτηση, παράνομα και παράτυπα, χωρίς να ενημερώσει ή να συμβουλευθεί τους υπόλοιπους ιδρυτές της Forward, εκμεταλλεύτηκε την πρόσβαση που είχε στην εταιρική σφραγίδα και στην ηλεκτρονική υπογραφή των Διευθυντών της Forward και υπέγραψε στις 18/9/2015, εκ μέρους της και από τοποθεσία που δεν έχει ακόμα εξακριβωθεί, τη Συμφωνία Δανείου, ημερομηνίας 18/9/2015, ύψους 24 000 000 ρωσικών ρουβλίων με την εταιρεία "Meta LLC". Στη βάση της Συμφωνίας, η Forward, υπό τις οδηγίες του καθ'ού η αίτηση, μετέφερε στον τρεχούμενο λογαριασμό της "Meta LLC" το συνολικό ποσό των 24.000.000 Ρωσικών ρουβλίων.

Όπως προκύπτει μέσα από τον όρκο του Αστυφύλακα 4491 (Τεκμήριο 3), βάση του οποίου εξεδόθη το προσωρινό ένταλμα εναντίον του καθ' ου η αίτηση, στις 21.12.18 και περί ώρα 13.20 ο καθ'ού η αίτηση επισκέφθηκε τον Αερολιμένα Λάρνακας για να αναχωρήσει με τη πτήση GF 942 από Λάρνακα προς Ντουμπάι. Κατά τον διαβατηριακό έλεγχο που διενεργήθηκε διαπιστώθηκε ότι ο καθ'ού η αίτηση βρισκόταν στον κατάλογο απαγορευμένων προσώπων 'STOP LIST', ως καταζητούμενο πρόσωπο από τις Ρωσικές Αρχές καθώς εναντίον του είχε εκδοθεί ένταλμα σύλληψης. Την ίδια ημέρα εκδόθηκε, εναντίον του καθ'ού η αίτηση, προσωρινό ένταλμα σύλληψης, το οποίο εκτελέστηκε αυθημερόν. Ο καθ'ού η αίτηση την επόμενη ημέρα, ήτοι την 22.12.18, για πρώτη φορά, παρουσιάστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου για την υποβολή του αιτήματος έκδοσης του.

Αφού κατατέθηκε η ως άνω σχετική εξουσιοδότηση, με βάση το άρθρο 7 του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμος του 1970, Ν.90/1970 (στο εξής καλούμενος «ο Νόμος»)

αίτημα της Ρωσικής Ομοσπονδίας οδηγήθηκε σε ακρόαση, εφόσον ο καθ' ου η αίτηση έφερε ένσταση στην έκδοση του. Σημειώνω ότι μέχρι και σήμερα ο καθ'ού η αίτηση τελεί ελεύθερος εφόσον τέθηκαν όροι προς εξασφάλιση της παρουσίας του κατά τη διάρκεια της δίκης του. Όρους τους οποίους ο καθ'ού η αίτηση εφαρμόζει και τηρεί μέχρι και σήμερα.

Κατά την ακρόαση της αίτησης κατέθεσαν εκ μέρους της αιτούσας αρχής 4 μάρτυρες και συγκεκριμένα ο Α/Αστυφύλακας 2477 Α.Ασημάκης (Μ.Α 1), η Γιούλκα Χ΄Ψροδρόμου (Μ.Α 2), ο Ανδρέας Κυριακίδης (Μ.Α 3) και ο Gargaen Ylia Arkadievich (Μ.Α 4). Από την πλευρά του καθ'ού η αίτηση κατέθεσε ο ίδιος. Επίσης, κάλεσε και 3 μάρτυρες υπεράσπισης, τον Anatoly Kleymenov (Μ.Υ 1), τον Σεργκέι Ταβρόβσκι (Μ.Υ 3) και τον Alaksiej Michalevic (Μ.Υ 4).

ΠΡΟΣΑΧΘΕΙΣΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Δεν θα παρατεθεί ολόκληρη η μαρτυρία που δόθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου εφόσον αυτή βρίσκεται καταγεγραμμένη στα πρακτικά. Θα παρατεθούν όμως τα κυριότερα σημεία αυτής, με δεδομένο ότι το έργο της εξέτασης και αξιολόγησης της μαρτυρίας στην προκειμένη περίπτωση είναι περιορισμένο. Όλο το περιεχόμενο της όμως έχει μελετηθεί με ιδιαίτερη προσοχή.

Ο Μ.Α 1, ο οποίος υπηρετεί στο Τ.Α.Ε Λάρνακας, πληροφορήθηκε για την παρουσία του καθ'ού η αίτηση στον Αερολιμένα Λάρνακας από συνάδελφό του. Ακολουθώντας επικοινωνήσε με την Interpol όπου και επιβεβαίωσε αφενός τα στοιχεία του καθ'ού η αίτηση και αφετέρου το γεγονός ότι αυτός καταζητείται. Στη βάση των πιο πάνω γεγονότων ετοίμασε το προσωρινό ένταλμα σύλληψης (Τεκμήριο 2) και ακολουθώντας μετέβη στον Αερολιμένα Λάρνακας όπου και το εκτέλεσε στην παρουσία του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση.

Αντεξεταζόμενος αποδέχθηκε το γεγονός ότι όλα όσα αναφέρονται στον όρκο (Τεκμήριο 3) τα πληροφορήθηκε από το σχετικό μήνυμα της Interpol και ο ίδιος δεν έχει προσωπική γνώση.

Η Μ.Α 2, νομικός στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, και η οποία χειρίζεται μεταξύ άλλων

...τα έκδοσης φυγόδικων, ανέφερε, στα πλαίσια της κυρίως εξέτασής της, ότι η ίδια συνέταξε τη σχετική εξουσιοδότηση (Τεκμήριο 1). Κατάθεσε στο Δικαστήριο όλα τα έγγραφα έκδοσης στη Ρωσική γλώσσα, στα οποία επισυνάπτεται και η Αγγλική μετάφραση τους, τα οποία απεστάληκαν από τη Ρωσική Ομοσπονδία. Ειδικότερα κατάθεσε την επιστολή του Υπουργείου Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας καθώς και την ρηματική διακοίνωση της Πρεσβείας της Ρωσικής ομοσπονδίας (Τεκμήριο 4), επίσημο αίτημα της Ρωσικής Ομοσπονδίας μέσω του Γραφείου του Γενικού της Εισαγγελέα για την έκδοση του καθ' ου η αίτηση στη (Τεκμήριο 5A και Τεκμήριο 5B), διάταγμα για την δίωξη του καθ'ού η αίτηση ως κατηγορούμενου (Τεκμήριο 6A και Τεκμήριο 6B αντιστοίχως), επίσημο αντίγραφο εντάλματος για σύλληψη και προφυλάκιση του καθ'ού η αίτηση (Τεκμήριο 7A και 7B), επίσημο αντίγραφο εντάλματος σύλληψης του καθ' ου η αίτηση (Τεκμήριο 8A και 8B), διάταγμα συμπερίληψης του καθ' ου η Αίτηση στη διεθνή λίστα προσώπων για τον οποίο εκκρεμεί εναντίον του ένταλμα σύλληψης (Τεκμήριο 9A και 9B), αντίγραφο έκδοσης διαβατηρίου του καθ' ου η αίτηση (Τεκμήριο 10), πιστοποιητικό το οποίο εκδόθηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών της Ρωσίας το οποίο πιστοποιεί την υπηκοότητα του καθ' ου η αίτηση (Τεκμήριο 11A και 11B) αντίγραφο του διαβατηρίου του καθ' ου η αίτηση (Τεκμήριο 12), αντίγραφα άρθρων του Ρωσικού Ποινικού Κώδικα (Τεκμήριο 13A και 13B). Με βάση τα πιο πάνω αφού ικανοποιήθηκε ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις της Σύμβασης ετοίμασε τη σχετική εξουσιοδότηση. Ικανοποιήθηκε, μεταξύ άλλων, ότι υπάρχει και η σχετική «έκθεση πράξεων» που η σχετική Σύμβαση προβλέπει, η οποία διευκρίνισε πως είναι το ένταλμα σύλληψης, αντίγραφο του οποίου προσκόμισε στο Δικαστήριο.

Κατάθεσε περαιτέρω ως Τεκμήριο 14, ηλεκτρονικό μήνυμα που απέστειλε στις Ρωσικές Αρχές για παροχή διευκρινίσεων σε σχέση με το ενδεχόμενο ζήτημα των απειλών κατά της ζωής του καθ'ού η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία. Κατάθεσε ως Τεκμήριο 15 τις σχετικές διευκρινίσεις που έλαβε προς τις Ρωσικές Αρχές. Κατάθεσε τέλος, ως Τεκμήριο 19, επιστολή του Υπουργείου Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας με επισυνημμένο σχετικό Πιστοποιητικό ότι η Ρωσική Ομοσπονδία έχει κυρώσει την Σύμβαση και τα πρόσθετα πρωτόκολλα, από την 9/3/2000.

Η εν λόγω μάρτυρας αντεξετάσθηκε επί του περιεχομένου της σχετικής εξουσιοδότησης και των εγγράφων που έχουν αποσταλεί. Ερωτηθείσα σχετικά ανέφερε πώς, όπως προκύπτει μέσα από τα έγγραφα έκδοσης, ο καθ' ου η αίτηση αναζητήθηκε εντός της Ρωσικής επικρατείας από τις αρμόδιες αρχές όπου και δεν εντοπίστηκε. Ακολουθώς

παραβιβάστηκε ότι ο καθ' ου η αίτηση κατέφυγε στην Τουρκία. Για το λόγο αυτό κρίθηκε αναγκαίο όπως, εναντίον του, εκδοθεί διεθνές ένταλμα σύλληψης. Αντεξετάστηκε περαιτέρω και ως προς την ουσία των γεγονότων που στοιχειοθετούν την κατηγορία, που ο καθ' ου η αίτηση αντιμετωπίζει, αρνούμενη ότι τα γεγονότα που αναφέρονται στα έγγραφα έκδοσης είναι κατασκευασμένα και αποσκοπούν στο να αποκτήσουν οι μέτοχοι της Forward οικονομικό όφελος από τον καθ' ου η αίτηση. Πρόσθεσε περαιτέρω πως, οι οποιοδήποτε ισχυρισμοί του καθ' ου η αίτηση περί μη εμπλοκής του καθώς και ότι αδικώς κατηγορείται, είναι ισχυρισμοί που βασίζονται στην ουσία της υπόθεσης και μπορούν να προβληθούν ενώπιον των Ρωσικών Δικαστηρίων και δεν μπορούν να εξετασθούν από το παρόν Δικαστήριο. Αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι οι μέτοχοι της Forward έχουν σχέσεις διαπλοκής με τις Ρωσικές αρχές. Αρνήθηκε επίσης σχετική υποβολή ότι ο λόγος που κατασκευάστηκε η ποινική δίωξη του καθ' ου η αίτηση, είναι γιατί αυτός καταχώρησε αγωγή εναντίον της εταιρείας Forward, αξιώνοντας χρήματα σε σχέση με την απώλεια της αξίας του μετοχικού κεφαλαίου που διατηρούσε στην εν λόγω εταιρεία μετά την αποχώρησή του από αυτήν. Εξήγησε ότι ο λόγος που ενώ με βάση τα έγγραφα έκδοσης αρχικά η ποινική δίωξη εναντίον του καθ' ου η αίτηση καταχωρίστηκε με βάση το άρθρο 159.4 του Ρωσικού Ποινικού Κώδικα και ακολούθως μεταβλήθηκε με βάση το άρθρο 201 ήταν επειδή στη βάση του άρθρου 159.4 δεν μπορεί να εκδοθεί ένταλμα για διεθνή αναζήτηση. Το εν λόγω ένταλμα ήταν αναγκαίο να εκδοθεί εν' όψει και της φυγής του καθ' ου η αίτηση από τη Ρωσική ομοσπονδία. Αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι στη προκειμένη περίπτωση δεν πληρούνται τα συστατικά στοιχεία του Άρθρου 201 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον ο καθ' ου η αίτηση σε κανένα από τα έγγραφα έκδοσης δεν αναφέρεται ότι ασκούσε διευθυντικά ή διοικητικά καθήκοντα στη Forward, όπως επιτάσσει το άρθρο 201, προσθέτοντας ότι από τη στιγμή που ο καθ' ου η αίτηση είχε πρόσβαση στα εταιρικά έγγραφα της και στη σφραγίδα της συμπεραίνεται ότι εκτελούσε καθήκοντα ανάλογης φύσεως. Αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι η μόνη σχέση που είχε ο καθ' ου με την εταιρεία Forward ήταν ότι ήταν μέτοχος του 15% του μετοχικού κεφαλαίου της, προσθέτοντας ότι σύμφωνα με το περιεχόμενο των εγγράφων έκδοσης, ο ίδιος ήταν ιδρυτής της και είχε πρόσβαση στην υπογραφή των διευθυντών. Δεν αποδέχθηκε τη θέση ότι τα αδικήματα που καταλογίζονται στον καθ' ου η αίτηση από τα έγγραφα έκδοσης δεν αποτελούν αδικήματα με βάση την Κυπριακή Νομοθεσία.

Ο Μ.Α 3, προϊστάμενος της μονάδας Διεθνούς Συνεργασίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης της Κυπριακής Δημοκρατίας, ανέφερε, στα πλαίσια της κυρίως εξέτασής του, ότι, μετά την ολοκλήρωση της μαρτυρίας της Μ.Α 2, ζήτησε από τις Ρωσικές αρχές ορισμένες

νίσεις σε σχέση με διάφορα ζητήματα που προέκυψαν κατά την αντεξέταση του πάνω προσώπου. Κατάθεσε ως Τεκμήριο 21 τις σχετικές διευκρινίσεις που ζητήθηκαν και ως Τεκμήριο 20 τις ανάλογες απαντήσεις που λήφθηκαν από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Αντεξεταζόμενος αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι οι απαντήσεις των Ρωσικών αρχών στις ζητούμενες διευκρινίσεις δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, προσθέτοντας ότι με βάση το τεκμήριο της κανονικότητας και νομιμότητας, το περιεχόμενο τους δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Ο Μ.Α 4, Ανώτερος Εισαγγελέας του τμήματος εποπτείας του γραφείου Ποινικής Δικονομίας Επιχειρησιακών και Ερευνητικών δραστηριοτήτων της Εισαγγελίας της περιοχής Πριμόρσκ, ανέφερε, στα πλαίσια της κυρίως εξέτασής του, ότι είναι ο υπεύθυνος ελέγχου των ποινικών υποθέσεων και είναι το πρόσωπο το οποίο έχει προβεί στην προετοιμασία των εγγράφων έκδοσης. Αρνήθηκε σχετικό ισχυρισμό που προβλήθηκε από την Υπεράσπιση για τις σχέσεις διαπλοκής των μετόχων της Forward με τις Ρωσικές αρχές. Ως προς την αναγκαιότητα τροποποίησης του κατηγορητηρίου και την μεταβολή της νομικής του βάσης από το άρθρο 159.4 στο άρθρο 201 του Ποινικού Κώδικα εξήγησε ότι αυτό ήταν αναγκαίο γιατί, κατά τη διάρκεια της έρευνας, προέκυψαν στοιχεία ότι το αδίκημα, που ο καθ' ου η αίτηση έχει διαπράξει, θα πρέπει να εξεταστεί στη βάση του άρθρου 201 και όχι βάσει του Άρθρου 159. Αρνήθηκε επίσης τη θέση της υπεράσπισης ότι σε περίπτωση έκδοσης του καθ' ου η αίτηση αυτός δεν θα τύχει δίκαιης δίκης παραπέμποντας στις εγγυήσεις που δόθηκαν από τον Γενικό Εισαγγελέα της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Εξήγησε επίσης στο Δικαστήριο ότι, κατά τη διερεύνηση και εξέταση της ποινικής υπόθεσης, διαπιστώθηκε πως ο καθ' ου η αίτηση, προέβη σε παράνομες ενέργειες με σκοπό να αποφύγει τη δικαιοσύνη, αλλάζοντας τα στοιχεία του πατέρα του (Τεκμήριο 22).

Αντεξεταζόμενος, ανέφερε ότι το μόνο έγγραφο το οποίο συνέταξε ο ίδιος είναι το Τεκμήριο 13Α, και διευκρίνισε πως δεν έχουν αποσταλεί στις Κυπριακές Αρχές όλα τα έγγραφα που περιέχονται στον ποινικό φάκελο του καθ'ού η αίτηση. Απεστάλησαν μόνο αυτά που πληρούνται για να ικανοποιηθούν οι τυπικές προϋποθέσεις της Σύμβασης. Επιβεβαίωσε ότι ο καθ' ου η αίτηση, κατά τη διάρκεια διερεύνησης της υπόθεσης, κλήθηκε και έδωσε κατάθεση, στη παρουσία του δικηγόρου του, ενώπιον των ανακριτών ως μάρτυρας, δίδοντας τις δικές του εξηγήσεις σε σχέση με τα γεγονότα της υπόθεσης.

Για την κατάθεση του καθ'ού η αίτηση, τον Φεβρουάριο του 2018, και μετά από έρευνα, αποφασίστηκε η ποινική δίωξη του καθ' ου η αίτηση και κατηγορήθηκε στην απουσία του, εφόσον εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης εναντίον του στις 4.7.18 και δεν εντοπίστηκε. Ο καθ'ού η αίτηση, ανέφερε ο εν λόγω μάρτυρας, αναζητήθηκε, χωρίς όμως επιτυχία, στις διευθύνσεις που ο ίδιος προσκόμισε στις ανακριτικές αρχές. Όταν πλέον είχε επιβεβαιωθεί από την Αστυνομία και τις ανακριτικές αρχές ότι ο καθ' ου η αίτηση εγκατέλειψε το έδαφος της Ρωσικής επικράτειας, εκδόθηκε εναντίον του διεθνές ένταλμα σύλληψης και τα στοιχεία του τοποθετήθηκαν στη διεθνή λίστα των καταζητούμενων προσώπων της Interpol. Δεν είχε οποιοδήποτε έγγραφο στη κατοχή του που να επιβεβαιώνει το γεγονός της αναζήτησης του καθ'ού η αίτηση, διευκρινίζοντας ότι τα εν λόγω έγγραφα βρίσκονται στον ποινικό φάκελο της υπόθεσης. Αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι ο καθ' ου η αίτηση δεν γνώριζε ότι κατηγορείτο από τις Ρωσικές αρχές μέχρι την ημερομηνία που συνελήφθηκε στο Αεροδρόμιο της Λάρνακας, προσθέτοντας ότι από πληροφορίες που έλαβε από τη Εισαγγελία και υπάρχουν στον φάκελο της υπόθεσης, υπάρχει άδεια δικηγόρου στις 15 Σεπτεμβρίου του 2018 ότι ο καθ' ου η αίτηση θα εκπροσωπείται από δικηγόρο σε ποινική υπόθεση και επομένως ήταν γνώστης της. Αρνήθηκε ότι η απόφαση ημερομηνίας 5.9.18 για περίληψη του καθ' ου η αίτηση στη διεθνή λίστα αναζήτησης ήταν παράτυπη ένεκα του γεγονότος ότι το ένταλμα σύλληψης εκδόθηκε σε μεταγενέστερη ημερομηνία, προσθέτοντας ότι με βάση τον κώδικα Ποινικής Δικονομίας της Ρωσικής ομοσπονδίας, το Δικαστήριο μπορεί να εκδώσει διάταγμα ερήμην του προσώπου, μόνο σε περίπτωση που το πρόσωπο αυτό τοποθετηθεί στη λίστα διεθνούς αναζήτησης. Ως προς τον λόγο που δεν καταχωρίστηκε μέχρι στιγμής οποιοδήποτε κατηγορητήριο εναντίον του καθ'ού η αίτηση είναι επειδή δεν κατέστη δυνατόν να ολοκληρωθεί ποινική υπόθεση χωρίς την παρουσία του καθ' ου η αίτηση. Αρνήθηκε ότι η ποινική δίωξη εναντίον του καθ' ου η αίτηση είναι καταχρηστική και εκδικητική. Αρνήθηκε επίσης σχετική υποβολή ότι ο καθ' ου η αίτηση ουδέποτε υπογράψε οποιαδήποτε συμφωνία δανείου, και ουδέποτε διέπραξε οποιαδήποτε παράνομη και παραβατική συμπεριφορά, προσθέτοντας ότι υπάρχουν αδιαμφισβήτητα αποδεικτικά στοιχεία στον φάκελο της υπόθεσης που αποδεικνύουν ότι ο καθ' ου η αίτηση έχει σχέση με την διάπραξη του αδικήματος.

Ο Μ.Υ 1, εγγεγραμμένος δικηγόρος στη Ρωσία και κάτοχος διδακτορικού διπλώματος στη νομική, υιοθέτησε, στα πλαίσια της κυρίως εξέτασής του, έκθεση-εμπειρογνωμοσύνη που ετοίμασε σε σχέση με την παρούσα υπόθεση (Τεκμήριο 27.) Κλήθηκε να καταθέσει υπό την ιδιότητα του εμπειρογνώμονα του Ρωσικού Δικαίου κατά πόσο τα έγγραφα που

προσταλεί από τις Ρωσικές αρχές δικαιολογούν την έκδοση του καθ' ου η αίτηση.

Αφού ο ίδιος μελέτησε όλα τα σχετικά έγγραφα της υπόθεσης αλλά και την κείμενη νομοθεσία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η έναρξη της ποινικής δίωξης εναντίον του καθ' ου η αίτηση όσο και το διάταγμα προφυλάκισης, ημερομηνίας 30.9.18, που εκδόθηκε εναντίον του, παραβιάζει τις διεθνείς συμβάσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Ο ίδιος διαπίστωσε ότι υπάρχει ουσιαστική παραβίαση του Άρθρου 6 της Ε.Σ.Δ.Α εφόσον παραβιάστηκε το δικαίωμα του καθ' ου η αίτηση να υπερασπιστεί προσωπικά τον εαυτό του ή μέσω δικηγόρου της επιλογής του, και τούτο γιατί ενώ οι ανακριτικές αρχές γνώριζαν τον τόπο διαμονής του καθ' ου η αίτηση και ότι ο ίδιος είχε διορίσει ως δικηγόρο τον Μ.Υ 3, ο ανακριτής της υπόθεσης δεν ειδοποίησε ούτε τον καθ' ου η αίτηση, ούτε τον δικηγόρο του για το γεγονός ότι ο ίδιος είναι κατηγορούμενος. Περαιτέρω, διαπίστωσε μέσα από την έρευνά του και την εξής παράβαση Με βάση τον κώδικα ποινικής δικονομίας της Ρωσικής ομοσπονδίας, θα έπρεπε, προτού ένα πρόσωπο τοποθετηθεί στη διεθνή λίστα αναζητούμενων προσώπων, να έχει, προηγουμένως, εκδοθεί εναντίον του, από Ρωσικό Δικαστήριο, ένταλμα σύλληψής του και διάταγμα προφυλάκισης του. Η συμπερίληψη του Καθ' ου η Αίτηση στη διεθνή λίστα προσώπων, ήταν παράνομη και το διάταγμα βάσει του οποίου διατάχθηκε η προφυλάκιση του Καθ' ου η Αίτηση ήταν επίσης παράνομη και δεν εκδόθηκε με βάση την εθνική νομοθεσία.

Περαιτέρω το εν λόγω διάταγμα για προφυλάκιση του καθ' ου η αίτηση ήταν επίσης παράνομο διότι ο καθ' ου η αίτηση δεν μπορούσε να κατηγορηθεί στη βάση του άρθρου 201 και τούτο γιατί ο καθ' ου η αίτηση, ουδέποτε ήταν εκτελεστικός διευθυντής ή μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας Forward, αντίθετα ήταν απλά ένας μέτοχος και ότι υπήρχαν επίσης άλλοι 5 μεγαλομέτοχοι. Ο καθ' ου η αίτηση ήταν μέτοχος στην εταιρεία Forward μέχρι τις 23/11/15. Κατέθεσε προς τον σκοπό αυτόν μητρώο της εταιρείας Forward (Τεκμήριο 33). Κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι το διάταγμα για δίωξη του καθ' ου η αίτηση ως κατηγορούμενου εκδόθηκε παράνομα γιατί ενώ αυτό βασίζεται στο αδίκημα του Άρθρου 201 του Ποινικού Κώδικα, το διάταγμα το οποίο εκδόθηκε για συμπερίληψη του καθ' ου η αίτηση στη διεθνή λίστα καταζητούμενων προσώπων εκδόθηκε στη βάση του Άρθρου 159 του Ποινικού Κώδικα.

Επίσης από μελέτη των εγγράφων διαπίστωσε ότι παραβιάστηκαν τα ανθρώπινα δικαιώματα του καθ' ου η αίτηση για δίκαιη του δίκη και για διορισμό δικηγόρου της

επιλογής του εφόσον στο Δικαστήριο κατά την διάταγμα προφυλάκισης που εκδόθηκε εναντίον του καθ' ου η αίτηση ούτε ο ίδιος ενημερώθηκε αλλά ούτε και ο δικηγόρος της επιλογής του. Αντίθετα τον εκπροσώπησε δικηγόρος διορισμένος από την Κυβέρνηση και δεν καταχώρησε σχετική έφεση ως όφειλε εναντίον του διατάγματος που εκδόθηκε για προφυλάκιση του, με αποτέλεσμα ο καθ'ού η αίτηση πλέον να μην μπορεί να το εφεσιβάλει. Προς υποστήριξη των όσων ανέφερε κατάθεσε αριθμό Τεκμηρίων (Τεκμήρια 23 έως 41).

Η αντεξέταση του εν λόγω μάρτυρα περιορίστηκε ως επί το πλείστο σε υποβολές και αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι η μαρτυρία του δεν ήταν ανεξάρτητη και αντικειμενική. Αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι ορθά κατηγορείται ο καθ' ου η αίτηση προσθέτοντας ότι από τα έγγραφα που έχει ενώπιον του από πουθενά δεν προκύπτει ότι ο καθ'ού η αίτηση είναι ο διευθυντής της Forward, ούτε είχε οποιονδήποτε σημαίνοντα ρόλο στην εν λόγω εταιρεία, ούτε ήταν μέλος του Διοικητικού της Συμβουλίου ούτε και ήταν ο ανώτατος εκτελεστικός διευθυντής της. Η μόνη ιδιότητα του που περιγράφεται είναι ότι ήταν ο ιδρυτής της, και με βάση το Άρθρο 201 ο ιδρυτής δεν μπορεί να είναι και νομικά υπεύθυνος. Αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι ο καθ' ου η αίτηση προέβηκε στις ενέργειες που του καταλογίζουν οι Ρωσικές αρχές. Αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι ο καθ' ου η αίτηση όταν περιλήφθηκε στη διεθνή λίστα καταζητούμενων ήταν ήδη κατηγορούμενος στην ποινική υπόθεση επαναλαμβάνοντας τα όσα ανέφερε στην εμπειρογνωμοσύνη του. Αρνήθηκε τέλος σχετική υποβολή ότι στη προκειμένη περίπτωση πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την έκδοση του καθ' ου η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία.

Ο καθ' ου η αίτηση υιοθέτησε, στα πλαίσια της κυρίως εξέτασης του, πολυσέλιδη γραπτή του δήλωση. Ανέφερε σε αυτή την οικογενειακή του κατάσταση, το επάγγελμα του και ότι είναι λευκού ποινικού μητρώου. Εξέφρασε την θέση ότι η ποινική δίωξη εναντίον του είναι παράνομη και κατασκευασμένη και στόχο έχει να τον παρουσιάσει ως απατεώνα και ως ένα διευθυντή μίας εταιρείας που υπερέβη τις εξουσίες του. Εξήγησε στο Δικαστήριο ότι η εναντίον του ποινική δίωξη οργανώθηκε από πρώην συνεργάτη-συνέταιρο του, όταν ο ίδιος αποφάσισε να πωλήσει το μερίδιο του στην κοινή επιχείρηση που διατηρούσαν για το ποσό των 3.900.000,00 Δολαρίων Αμερικής. Ο λόγος ήταν γιατί ο πρώην συνεργάτης του ανάγκασε τον καλύτερο του φίλο, κάτω από εκβιασμούς, να αυτοκτονήσει. Ταυτόχρονα αποφάσισε να αποχωρήσει μεταξύ άλλων και από τις συνδεδεμένες εταιρείες, με την πιο πάνω εταιρεία, Forward και Meta. Ο πρώην συνεργάτης του αρνήθηκε να του καταβάλει οποιοδήποτε ποσό απειλώντας τον πως αν

...δεχθεί το γεγονός αυτό είτε θα τον σκοτώσουν είτε θα καταλήξει στη φυλακή. Όπως αποδείχθηκε ο πρώην συνεργάτης του είχε αποφασίσει να κλέψει το μερίδιο του στην εταιρεία πλαστογραφώντας διάφορα έγγραφα, μεταβιβάζοντας την κυριότητα των μετοχών του σε άλλο πρόσωπο.

Μόλις πληροφορήθηκε για το γεγονός αυτό το 2016, επέστρεψε πίσω στη Ρωσία και προέβη σε ενέργειες με στόχο την αμφισβήτηση της πώλησης του μεριδίου του. Καταχώρησε δε παράπονο για τις πιο πάνω εγκληματικές πράξεις στις αρμόδιες αρχές προσκομίζοντας σχετικές αποδείξεις οι οποίες επιβεβαιώνουν τις καταγγελίες του. Παρά το γεγονός αυτό οι διωκτικές αρχές αρνήθηκαν να προβούν και να εξετάσουν τις καταγγελίες του. Παρά τις συνεχείς απειλές προς το πρόσωπο του προσπαθούσε, διαμέσου των Δικαστηρίων, να ανακτήσει την κλαπείσα περιουσία του, καταχωρώντας διάφορες αγωγές.

Ακολουθώντας ο πρώην συνεργάτης του, μέσω των διασυνδέσεων του, άνοιξε εναντίον του διάφορες ποινικές υποθέσεις. Στις 4.10.17 το Τμήμα Διερεύνησης του Υπουργείου Εσωτερικών της Ρωσίας στην πόλη Ussuriysk, άνοιξε δύο διαφορετικές υποθέσεις, μια ποινική υπόθεση δυνάμει του Άρθρου 159.9 για απάτη και μία ποινική υπόθεση, δυνάμει του Άρθρου 165.1, για πρόκληση ζημιάς μέσω απάτης. Ο ίδιος δεν ενημερώθηκε για τις εν λόγω ποινικές υποθέσεις. Επίσης δεν γνώριζε ότι εναντίον του, από την ίδια μονάδα, ασκήθηκε την 1.6.17 η ποινική υπόθεση με αριθμό 11701050010001298, αναφορικά με την εγκληματική πράξη σύμφωνα με το Άρθρο 159.4 του Ποινικού Κώδικα. Ενημερώθηκε από τον πρώην συνεργάτη του πως οι ποινικές υποθέσεις μπορούν να τερματισθούν εάν ο ίδιος αποσύρει όλες τις αξιώσεις του για διεκδίκηση της κλαπείσας του περιουσίας.

Στις 5.9.17 ο Μ.Υ. 3 ανέλαβε την υπεράσπιση του, γεγονός που γνωστοποιήθηκε στον ανακριτή ο οποίος είχε την υποχρέωση να τον ενημερώσει για όλες τις έρευνες που διεξήγαγε. Ακολουθώντας στις 19.2.18 έδωσε κατάθεση, υπό την ιδιότητα του μάρτυρα και όχι του υπόπτου, για άλλη υπόθεση και όχι για την υπόθεση για την οποία ζητείται η έκδοση, ενώπιον της ανακρίτριας στην παρουσία δικηγόρου του. Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης ο ίδιος έδωσε πλήρεις εξηγήσεις για όλα τα γεγονότα καθώς και προσκόμισε στην ερευνήτρια όλα τα έγγραφα που αποδεικνυαν την αθωότητα του. Δεν εκδόθηκε οποιοδήποτε προληπτικό μέτρο εναντίον του και ούτε έδωσε κάποια γραπτή εγγύηση ότι θα πρέπει να παραμείνει εντός της επικράτειας της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Η ανακρίτρια τους ανέφερε ότι δέχεται πιέσεις από τους ανωτέρους της να προσαχθεί ποινικά και να

ληφθεί το συντομότερο δυνατό.

Η ανακρίτρια μέχρι το τέλος Αυγούστου επικοινωνούσε συχνά τόσο με τον ίδιο όσο και με τον δικηγόρο του τηλεφωνικά. Στις αρχές Σεπτεμβρίου δεν απαντούσε στις διάφορες κλήσεις τους. Στις 4/6/18 όταν άρχισαν οι καλοκαιρινές διακοπές ο ίδιος μαζί με την οικογένεια του ταξίδεψε στην Ευρώπη. Το Φθινόπωρο ήρθε στην Κύπρο και στις 21/12/18 συνελήφθηκε στο αεροδρόμιο Λάρνακας. Ουδέποτε ο ίδιος ή ο δικηγόρος του ειδοποιήθηκαν ότι ασκήθηκε οποιαδήποτε ποινική δίωξη εναντίον του, παρά το γεγονός ότι γνώριζαν τις διευθύνσεις του. Προς υποστήριξη των όσων αναφέρει κατάθεσε βεβαίωση από τη Ρωσική ταχυδρομική υπηρεσία (Τεκμήριο 44), με την οποία βεβαιώνεται ότι δεν στάλθηκε καμιά αλληλογραφία στο όνομα του και στις δύο διευθύνσεις που είναι γνωστές στις Ρωσικές Αρχές. Δεν γνώριζε ότι εναντίον του είχε εκδοθεί οποιοδήποτε περιοριστικό μέτρο με τη μορφή κράτησης του, με αποτέλεσμα να του αποστερηθεί το δικαίωμα να ασκηθεί οποιαδήποτε έφεση.

Εξήγησε ακολούθως τα γεγονότα που μεσολάβησαν σε σχέση με το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται. Είναι συνοπτικά η θέση του ότι τελικός δικαιούχος της META είναι ο πρώην συνεργάτης του και όχι ο ίδιος. Οι διευθυντές της Forward και της τρίτης εταιρείας υπέγραψαν ενοικιαστήριο έγγραφο σύμφωνα με τα οποία ο ενοικιαστής υποχρεούτο να καταθέσει 24 εκατομμύρια Ρωσικά ρούβλια στη Forward. Το αναφερόμενο ποσό έπρεπε να μεταφερθεί στον λογαριασμό της META. Για τον σκοπό αυτόν οι Forward και META υπέγραψαν συμφωνία δανείου. Κατά τη στιγμή της σύναψης της συμφωνίας δανείου ο ίδιος δεν ήταν μέλος της META διότι, κατά τον ουσιώδη χρόνο υπογραφής της συμφωνίας, το μερίδιο του είχε πωληθεί σε τρίτο πρόσωπο, ο οποίος πήρε επίσης τη θέση του γενικού διευθυντή της εταιρείας και ο οποίος υπέγραψε τη συμφωνία δανείου και διέθεσε τα χρήματα που έλαβε κατά την κρίση του.

Ο ίδιος έμαθε για τη εν λόγω συμφωνία δανείου τον Δεκέμβριο του 2015. Περαιτέρω, κατά τον χρόνο που διαπράχθηκε το αδίκημα, δηλαδή μεταξύ 18 Σεπτεμβρίου 2015 και 9 Οκτωβρίου 2015 ο ίδιος δεν ήταν καν στο Vladivostok (Τεκμήριο 43). Τα κλειδιά πρόσβασης στην ηλεκτρονική τράπεζα των εν λόγω εταιρειών κατείχαν οι προϊστάμενοι των νομικών προσώπων και ο ίδιος δεν είχε πρόσβαση σ' αυτά.

Περαιτέρω από τον φάκελο της υπόθεσης διαπιστώνεται ότι η συμφωνία δανείου μεταξύ των Forward και META υπεγράφη μόνο από τον διευθυντή της META και η υπογραφή με

γίδα της εταιρείας Forward, την οποία υποτίθεται ότι ο ίδιος πλαστογράφησε, υπάρχουν καθόλου. Στην κατάθεση της, η οποία αποτελεί τη βάση για τη δίωξη του, η γενική διευθύντρια της Forward λέει ότι η συμφωνία δανείου και η πληρωμή προς αυτήν παρουσιάστηκαν από την αρχιλογίστρια των εταιρειών και αυτή υπέγραψε τα εν λόγω έγγραφα, κάτι που επιβεβαιώνει τη θέση του ότι ο ίδιος δεν υπέγραψε οποιαδήποτε συμφωνία.

Τα πιο πάνω γεγονότα καταδεικνύουν ότι ο ίδιος δεν θα έχει μια δίκαιη και αμερόληπτη έρευνα ώστε να προστατεύσει τα συμφέροντα του και να προωθήσει την αθωότητα του, εφόσον ήδη υπάρχουν πολλές κατάφορες παραβιάσεις του νόμου από τις Ανακριτικές Αρχές. Εάν εκδοθεί, τα δικαιώματα του για δίκαιη δίκη θα παραβιαστούν εφόσον μέχρι στιγμής ήδη έχουν παραβιαστεί. Κατάθεσε σχετικά Τεκμήρια 43 έως 61 προς τεκμηρίωση των διαφόρων ισχυρισμών του.

Αντεξεταζόμενος ο καθ'ού η αίτηση ανέφερε ότι η διεύθυνση που ανέφερε στη γραπτή του δήλωση είναι η νομική διεύθυνση που έχει δηλώσει στις Ρωσικές αρχές και που σε αυτή θα έπρεπε να του αποστέλλεται όλη η αλληλογραφία του, ανεξάρτητα από τον τόπο όπου διέμενε. Ως προς τον λόγο που ο ίδιος αναγκάστηκε και άλλαξε το πατρώνυμο του πατέρα του, κατά τον ουσιώδη χρόνο, ανέφερε ότι η πράξη του αυτή δεν ήταν για να αποφύγει τον εντοπισμό του από τις Ρωσικές Αρχές, απλά διευκρίνισε είχε γίνει λάθος κατά την καταγραφή των στοιχείων του πατέρα του και επιθυμούσε να το διορθώσει. Η ενέργεια του αυτή σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε σκοπό να ξεγελάσει τις ανακριτικές αρχές. Και τούτο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο ίδιος δεν έχει προβεί σε αλλαγή των στοιχείων του στα διαβατήρια του, τα οποία χρησιμοποιεί για να ταξιδεύει τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στο εξωτερικό. Αρνήθηκε το γεγονός ότι οι Ρωσικές Αρχές προέβηκαν σε όλες τις ενέργειες για εντοπισμό του επαναλαμβάνοντας τα όσα αναφέρει στη γραπτή του δήλωση. Σε σχετική υποβολή ότι οι Ανακριτικές Αρχές ήρθαν προσωπικά στην εν λόγω διεύθυνση και προσπαθήσαν να τον εντοπίσουν ο ίδιος ανέφερε ότι πράγματι είχαν έρθει αρχές του Ιουνίου 2018 και επειδή ταξίδευε δεν μπορούσε να ήταν εκεί. Μόλις πληροφορήθηκε ότι τον έψαχνε ο ανακριτής της υπόθεσης επικοινωνήσε με τον δικηγόρο του ο οποίος ακολούθως επικοινωνήσε με την ανακρίτρια. Διαφώνησε ότι όλες οι ενέργειες των Ρωσικών Αρχών ήταν νομότυπες και επανέλαβε τη θέση ότι οι εναντίον του ποινικές υποθέσεις είναι κατασκευασμένες. Ο ίδιος ουδέποτε επιχείρησε να κρυφτεί από τις ανακριτικές αρχές και προς επιβεβαίωση των ισχυρισμών του είναι το γεγονός ότι ο ίδιος επιχείρησε προσωπικά να δει τον Υπουργό Εσωτερικών σε μία προσπάθεια να αποδείξει

ο ίδιος δεν έχει προβεί σε οποιανδήποτε παράνομη πράξη. Αρνήθηκε σχετικές υποβολές ότι όλα τα παράπονα του έτυχαν εξέτασης από τις Ρωσικές αρχές. Αρνήθηκε επίσης ότι τα συνταγματικά του δικαιώματα δεν θα παραβιαστούν σε περίπτωση έκδοσης του, προσθέτοντας ότι αυτό δεν ισχύει εφόσον ήδη τα δικαιώματα του έχουν παραβιαστεί για τους λόγους που αναφέρει στη γραπτή δήλωση του. Επίσης αρνήθηκε ότι θα τύχει δίκαιας δίκης εφόσον ο ίδιος διαπίστωσε ότι δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί οποιαδήποτε βάσιμη καταγγελία εναντίον του. Αρνήθηκε τέλος το γεγονός πως εάν ο ίδιος εκδοθεί δεν θα υποστεί οποιαδήποτε απάνθρωπη μεταχείριση και ότι οι συνθήκες κράτησης στα Ρωσικά κρατητήρια είναι καλές.

Ο Μ.Υ. 3, δικηγόρος του καθ'ού η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία σε σχέση με τις εναντίον του ποινικές υποθέσεις που διερευνώνται, υιοθέτησε, στα πλαίσια της κυρίως εξέτασης του, γραπτή πολυσέλιδη δήλωση (Τεκμήριο 62). Επανέλαβε σε αυτή, τα όσα ο καθ'ού η αίτηση υποστήριξε, αναφορικά με το ιστορικό διένεξης του καθ'ού η αίτηση με το πρώην συνεργάτη του, το γεγονός ότι ο καθ'ού η αίτηση υπέστη θύμα απάτης, κλοπής και απειλών από αυτόν αλλά και τα δικαστικά μέτρα που ο καθ'ού προέβη για ανάκτηση της

περιουσίας του. Ανάφερε ότι τον Δεκέμβριο του 2016 ο καθ'ού η αίτηση του ζήτησε να τον εκπροσωπήσει ως δικηγόρος του σε περίπτωση που ο ίδιος θα διωκόταν ποινικά.

Στα πλαίσια των αγωγών για ανάκτηση της περιουσίας του έγιναν μελέτες από εμπειρογνώμονες, κατά τις οποίες διαπιστώθηκε, ότι οι υπογραφές πάνω στα έγγραφα, σχετικά με την πώληση του μεριδίου του καθ' ου η αίτηση δεν ήταν δικές του. Σε σχέση με την ποινική καταγγελία που προέβη ο καθ'ού η αίτηση οι ανακριτικές αρχές δεν προέβησαν σε οποιεσδήποτε ενέργειες, αρνούμενες να του δώσουν και την τελική απόφαση τους ώστε να ασκήσει σχετική έφεση.

Μετά από τις διάφορες ψευδείς και ανυπόστατες καταγγελίες εναντίον του καθ'ού η αίτηση ανοίχθηκαν ποινικές υποθέσεις εναντίον του, για τις οποίες ο ίδιος ουδέποτε έλαβε γνώση. Επομένως ούτε ο ίδιος, αλλά ούτε και ο καθ' ου η αίτηση δεν γνώριζαν για τη διαδικασία ποινικής δίωξης που είχε ξεκινήσει εναντίον του, ούτε είχαν οποιεσδήποτε πληροφορίες για την έναρξη, την 1.6.17, της παρούσας ποινικής υπόθεσης εναντίον του (αριθμό 11701050010001298) για την οποία ζητείται η έκδοση του για εγκληματική πράξη βάσει του Άρθρου 159.4.

Αφού πληροφορήθηκε το γεγονός αυτό για το άνοιγμα της πιο πάνω ποινικής υπόθεσης, διαβίβασε αναφορά στον επικεφαλής του Ρωσικού Υπουργείου Εσωτερικών ζητώντας να πληροφορηθεί το διαδικαστικό καθεστώς του καθ' ου η αίτηση, στην υπό αναφορά ποινική υπόθεση, καθώς και να του παρασχεθούν τα αντίγραφα της ποινικής διαδικασίας. Οι αρχές απέρριψαν το αίτημα του ώστε να του παρασχεθούν τα έγγραφα της ποινικής υπόθεσης. Στις 5/9/17 έγινε μέρος της πιο πάνω ποινικής υπόθεσης ως συνήγορος Υπεράσπισης του καθ' ου η αίτηση και ο ανακριτής ήταν υποχρεωμένος να τον ειδοποιεί για όλες τις διαδικαστικές και ερευνητικές ενέργειες που τον αφορούσαν. Κάτι τέτοιο όμως αγνοήθηκε από την ανακρίτρια της υπόθεσης.

Στις 19.2.18 συναντήθηκε μαζί με την ανακρίτρια, στην παρουσία του καθ' ου η αίτηση, και πριν ξεκινήσει η ανάκριση της ζήτησε να του παραδώσει όλα τα σχετικά έγγραφα που αφορούσαν τον καθ' ου η αίτηση. Η ανακρίτρια δεν του παρέδωσε οποιαδήποτε υλικά προφασιζόμενη ότι δεν τα είχε μαζί της. Επιπλέον διευκρίνισε ότι προτίθεται να ανακρίνει τον καθ' ου η αίτηση, ως μάρτυρα, στο πλαίσιο της ποινικής υπόθεσης με αριθμό 942929, η οποία δεν ασκήθηκε εναντίον του προσωπικά, αλλά στη βάση διερεύνησης διάπραξης άλλων αδικημάτων και όχι σε σχέση με το αδίκημα της παρούσας αίτησης για το οποίο ζητείται η έκδοση του. Εξέφρασε τις αντιρρήσεις του εφόσον ο καθ' ου η αίτηση στις άλλες υποθέσεις οι οποίες είναι συνδεδεμένες με την προαναφερόμενη, έχει το καθεστώς του υπόπτου και η ανακρίτρια εξήγησε ότι οι υποθέσεις διερευνώνται χωριστά.

Αργότερα πληροφορήθηκε ότι η ανακρίτρια τον ξεγέλασε εφόσον όπως διαπίστωσε αργότερα, στις 5.7.17 οι ποινικές υποθέσεις, με αριθμό 942929 και η παρούσα ποινική υπόθεση βάσει της οποίας ζητείται η έκδοση του, ενώθηκαν σε μια διαδικασία η οποία έλαβε τον αριθμό 942929. Με βάση τη Ρωσική Εθνική Νομοθεσία ένας ερευνητής δεν έχει το δικαίωμα να ανακρίνει στην ίδια υπόθεση για τα ίδια γεγονότα ως μάρτυρα ένα πρόσωπο καθώς και ως ύποπτο.

Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης ο καθ' ου η αίτηση έδωσε στην ερευνήτρια πλήρεις και εξαντλητικές μαρτυρίες και παρείχε επίσης έγγραφα που δικαιολογούν την αθωότητα του. Δεν εκδόθηκε οποιοδήποτε προληπτικό μέτρο εναντίον του Καθ' ου η Αίτηση και ούτε έδωσε ο καθ' ου η αίτηση οποιεσδήποτε γραπτές δεσμεύσεις σχετικά με τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας του. Η ερευνήτρια ήταν απόλυτα ικανοποιημένη

απαντήσεις που έλαβε και εξέφρασε και την αμφιβολία της ως προς την ενοχή του καθ'ού η αίτηση. Επιπλέον ανέφερε ότι της ασκείτο πίεση από τους ανωτέρους της όπως ο καθ' ου η αίτηση διωχθεί ποινικά.

Ο καθ' ου η αίτηση σε πολυάριθμες καταγγελίες προς τη Γενική Εισαγγελέα και το Υπουργείο Εσωτερικών δήλωσε επανειλημμένα ότι δέχεται απειλές για τη ζωή του καθώς και για τον εγκληματικό χαρακτήρα των προσώπων που τον κατηγορήσαν. Παρόλα αυτά οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν διενεργήσει οποιοδήποτε έλεγχο.

Συναντήθηκε επίσης με την ανακρίτρια τον Ιούνιο του 2018 η οποία του επανέλαβε ότι της ασκούνταν σοβαρές πιέσεις και της ζήτησαν να δηλωθεί ο καθ' ου η αίτηση ως καταζητούμενο πρόσωπο. Στις αρχές Σεπτεμβρίου η ανακρίτρια εξαφανίστηκε παύοντας να απαντά στις διάφορες κλήσεις του. Στα τέλη Δεκεμβρίου του 2018, μετά τη σύλληψη του καθ' ου η αίτηση στην Κυπριακή Δημοκρατία, πληροφορήθηκε ότι το Περιφερειακό Δικαστήριο Ussuriysk ικανοποίησε το αίτημα της ανακρίτριας σχετικά με την έκδοση προληπτικών μέτρων με τη μορφή κράτησης εναντίον του καθ' ου η αίτηση. Η απόφαση αιτιολογείται από το γεγονός ότι ο καθ' ου η αίτηση σκόπιμα κρυβόταν από τις ανακριτικές αρχές. Από το ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρικό υλικό δεν προκύπτει ότι, από την τελευταία ανάκριση του καθ' ου η αίτηση, οι ερευνητικές αρχές τον κάλεσαν ή έλαβαν μέτρα για να καλέσουν τον καθ' ου η αίτηση με σκοπό να τον ανακρίνουν ή να τον κατηγορήσουν. Δεν υπάρχουν οποιαδήποτε στοιχεία που να επιβεβαιώνουν ότι παραδόθηκε ή του αποστάληκε οποιαδήποτε κλήση να παρουσιαστεί ενώπιον της ερευνήτριας, ούτε υπήρχαν οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετικά με την αδυναμία επικοινωνίας της ανακρίτριας με τον καθ' ου η αίτηση. Γνωρίζοντας τον τόπο κατοικίας του καθ' ου η αίτηση και το γεγονός ότι ο ίδιος είχε δικηγόρο υπεράσπισης η ερευνήτρια, κατά παράβαση όρων της Εθνικής νομοθεσίας, απέτυχε, ως όφειλε, να ενημερώσει τον καθ' ου η αίτηση και τον δικηγόρο Υπεράσπισης του, την ημερομηνία καταχώρησης του κατηγορητηρίου ούτως ώστε ο ίδιος να λάβει μέτρα για την προστασία του. Ούτε και παρέδωσε στην πλευρά της υπεράσπισης τα αντίγραφα των διαταγμάτων σχετικά με τη δίωξη του καθ' ου η αίτηση ως κατηγορούμενου. Ούτε οι ίδιοι έλαβαν γνώση ότι εναντίον του καθ'ού η αίτηση εκδόθηκαν διατάγματα για την σύλληψη και κράτηση του. Οι πράξεις αυτές παραβίασαν τα συνταγματικά του δικαιώματα και το δικαίωμα του καθ' ου η αίτηση να υπερασπιστεί τον εαυτό του αυτοπροσώπως ή μέσω δικηγόρου της επιλογής του. Αντ' αυτού ενεπλάκη στην υπόθεση ως δικηγόρος υπεράσπισης του, δικηγόρος που διορίστηκε από το Ρωσικό κράτος. Η δράση της εν λόγω δικηγόρου ήταν

η διαδικασία εφόσον δεν εφείβηλε την απόφαση για κράτηση του καθ' ου η αίτηση. Η μη καταχώρηση της έφεσης καθιστά αδύνατη τη διαδικασία περαιτέρω προσφυγής και προσβολής της απόφασης για κράτηση του καθ' ου η Αίτηση.

Περαιτέρω μελετώντας τα έγγραφα και ειδικότερα τις κατηγορίες που προβάλλονται εναντίον του καθ' ου η αίτηση ο ίδιος διαπίστωσε ότι αυτός κατηγορείται πλέον σε σχέση με το αδίκημα του άρθρου 201.2, του Ποινικού Κώδικα της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Η περιγραφή της εγκληματικής πράξης υποδηλώνει το αδικαιολόγητο της κατηγορίας εφόσον ο καθ' ου η αίτηση δεν μπορεί να κατηγορηθεί σε σχέση με το εν λόγω αδίκημα εφόσον ο ίδιος, κατά τον ουσιώδη χρόνο, ουδέποτε ήταν το μοναδικό εκτελεστικό όργανο ή μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Forward, αλλά ήταν μόνο ο ένας από τους μετόχους της. Επιπλέον από το μαρτυρικό υλικό που παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο δεν υπάρχουν τέτοιες μαρτυρίες και αποδεικτικά στοιχεία που να τεκμηριώνουν τις θέσεις των ανακριτικών αρχών. Αντίθετα όπως προκύπτει μέσα από τη μαρτυρία της διευθύντριας της Forward, κατά τον ουσιώδη χρόνο, η ίδια ισχυρίζεται ότι υπέγραψε προσωπικά τη συμφωνία δανείου με τη META και την εντολή πληρωμής για τη μεταφορά κεφαλαίων στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας. Αυτό που προκαλεί όμως μεγαλύτερη εντύπωση είναι το γεγονός ότι το Δικαστήριο ανέφερε ότι η ποινική δίωξη εναντίον του καθ' ου η αίτηση είναι δικαιολογημένη, αφού εξέτασε αντίγραφο της συμφωνίας δανείου. Ο ίδιος λαμβάνοντας αντίγραφο της συμφωνίας δανείου μέσα από τον φάκελο της υπόθεσης, διαπίστωσε ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε υπογραφή σε αυτήν, από εκπρόσωπο της Forward, κάτι το οποίο είναι από μόνο του εντελώς παράλογο.

Τα πιο πάνω γεγονότα ενισχύουν τη θέση του ότι ο ίδιος ο καθ' ου η αίτηση δεν θα τύχει μιας αμερόληπτης και αντικειμενικής διερεύνησης. Επίσης δεν θα τύχει δίκαιας δίκης και τα συνταγματικά δικαιώματα και ελευθερίες του θα παραβιαστούν, εφόσον ήδη έχουν παραβιασθεί. Επίσης, διατρέχει κίνδυνο για τη ζωή του σε περίπτωση που αυτός τεθεί υπό κράτηση. Προς υποστήριξη των θέσεων του κατέθεσε τα Τεκμήρια 63 έως 83.

Αντεξεταζόμενος ανέφερε ότι κατέθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου υπό την ιδιότητα του ως ο τότε δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση στην Ρωσική Ομοσπονδία. Σήμερα διευκρίνισε δεν είναι δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση λόγω φόρτου εργασίας εφόσον ο ίδιος διαμένει στη Μόσχα ενώ οι εναντίον του καθ' ου η αίτηση αποφάσεις θα πρέπει να προσβληθούν στη πόλη Vladivostok. Αρνήθηκε ότι η μαρτυρία του δεν είναι ανεξάρτητη προσθέτοντας ότι βασίζεται σε συγκεκριμένα έγγραφα τα οποία ο ίδιος σήμερα έχει παραδώσει στο

Δικαστήριο και είναι η θέση του πως τα εν λόγω έγγραφα επιβεβαιώνουν τα λεγόμενα του. Έλαβε την κατοχή των εγγράφων με αίτημα που ο ίδιος υπέβαλε στο Δικαστήριο, το οποίο εξέδωσε την απόφαση του για σύλληψη και κράτηση του καθ' ου η αίτηση. Αρνήθηκε ότι τα έγγραφα που προσκόμισε δεν είναι αυθεντικά και ότι δεν ακολουθήθηκε σωστή διαδικασία λήψης τους, προσθέτοντας ότι είναι συνταγματικό δικαίωμα του κάθε πολίτη που διώκεται ποινικά να έχει στην κατοχή του τα σχετικά έγγραφα. Μελετώντας τα έγγραφα διευκρίνισε ότι συνάντησε μεγάλο αριθμό παρανομιών και το Δικαστήριο αγνόησε πλήρως όλα τα έγγραφα που του έχουν προσκομιστεί. Στην προκειμένη περίπτωση το Δικαστήριο στηρίχτηκε πάνω σε έγγραφα και μαρτυρίες που δεν υπάρχουν. Διαφώνησε ότι ο καθ' ου η αίτηση εκπροσωπήθηκε νόμιμα και ορθά από τη δικηγόρο του Κράτους στη διαδικασία προφυλάκισης τους, προσθέτοντας ότι εάν αυτή η θέση ήταν ορθή τότε η εν λόγω δικηγόρος δεν θα ήταν διωκόμενη πειθαρχικά εφόσον ο δικηγορικός σύλλογος κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι κινήσεις της ήταν λανθασμένες κατά τη δικαστική διαδικασία. Αρνήθηκε επίσης σχετική υποβολή ότι ο ίδιος ουδέποτε ήταν δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση παραπέμποντας στο Τεκμήριο 68. Αρνήθηκε τη θέση ότι ο καθ' ου η αίτηση ενημερώθηκε ότι τον ψάχνουν οι Ανακριτικές Αρχές, προσθέτοντας ότι τον Ιούνιο του 2018 η ανακρίτρια του ανέφερε στα πλαίσια μιας άλλης υπόθεσης ότι θα τους καλούσε εάν είχε πρόθεση να τους υποβάλει κάποιες επιπρόσθετες ερωτήσεις. Αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι εσκεμμένα απόκρυψε όλο το μαρτυρικό υλικό της υπόθεσης που έλαβε στην κατοχή του επειδή δικαιολογούν το αίτημα των Ρωσικών Αρχών, αναφέροντας ότι ο ίδιος είναι έτοιμος να καταθέσει στο Δικαστήριο όλα τα έγγραφα που έχει στην κατοχή του. Ο ίδιος έκρινε σκόπιμο να παρουσιάσει εκείνα τα έγγραφα τα οποία θα βοηθούσαν το παρόν Δικαστήριο στο να καταλήξει σε συμπεράσματα αλλά και να επιβεβαιώσει ο ίδιος τους ισχυρισμούς του. Αρνήθηκε επίσης τις θέσεις ότι τα συνταγματικά δικαιώματα του καθ' ου η αίτηση θα παραβιαστούν και ότι ο καθ' ου η αίτηση θα τύχει δίκαιης δίκης και ότι δεν προκύπτει από πουθενά ότι η υπόθεση εναντίον του καθ' ου η αίτηση είναι κατασκευασμένη εναντίον του.

Ο Μ.Υ. 4, εμπειρογνώμονας στο Ρωσικό Δημόσιο Δίκαιο, στα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις κοινωνικές εξελίξεις στο Διεθνές Κολλέγιο Δικηγόρων στη Λιθουανία, υιοθέτησε στα πλαίσια της κυρίως εξέτασης του γραπτή πολυσέλιδη δήλωση (Τεκμήριο 85). Προέβαλε τη θέση, κατόπιν μελέτης των σχετικών εγγράφων, ότι ο καθ' ου η αίτηση δεν θα έπρεπε να διωχθεί και δεν μπορεί να αποτελέσει το υποκείμενο πρόσωπο του εγκλήματος για τους λόγους που ο Μ.Υ1 και Μ.Υ3 ανέφεραν και δεν κρίνω σκόπιμο να τους επαναλάβω. Διαπίστωσε επίσης ότι η συμφωνία δανείου της Forward με τη META φέρει την

η υπογραφή των γενικών διευθυντών των αντίστοιχων εταιρειών και όχι του καθ' ου η αίτηση. Το γεγονός της παραποίησης της υπογραφής της διευθύντριας της Forward δεν έχει τεκμηριωθεί και επιπλέον μέσα από τη κατάθεση της προκύπτει ότι αυτή υπέγραψε προσωπικά την πιο πάνω σύμβαση δανείου καθώς και μια εντολή πληρωμής μετά που αποτάθηκε κοντά της η υπεύθυνη του λογιστηρίου της Forward. Στο αντίγραφο της σύμβασης δανείου που επισυνάπτεται στον φάκελο της υπόθεσης υπάρχει μόνο υπογραφή του διευθυντή της ΜΕΤΑ και η σφραγίδα της. Απουσιάζει για ανεξήγητους λόγους στο έγγραφο της σύμβασης δανείου η υπογραφή της γενικής διευθύντριας της Forward καθώς και η σφραγίδα της. Τα πιο πάνω γεγονότα αποδεικνύουν ότι τη στιγμή της έκδοσης του διατάγματος σε σχέση με τη δίωξη του Καθ' ου η Αίτηση ως κατηγορούμενου στη βάση του Άρθρου 201, η ερευνήτρια δεν απέδειξε τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος και δεν έχουν προσκομιστεί στοιχεία αδιάσειστα όπως προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία.

Περαιτέρω ήταν η θέση του ότι οι αρχές που έχουν διεξάγει την ποινική διαδικασία παραβίασαν τους κανόνες της Ποινικής Δικονομίας της Ρωσικής Ομοσπονδίας στο στάδιο της προκαταρκτικής έρευνας. Και τούτο γιατί, κατά τη διάρκεια των ερευνών, άλλαξε ο εγκληματικός χαρακτήρας των πράξεων του καθ' ου η αίτηση και τροποποιήθηκε η εναντίον του κατηγορία στο πλαίσιο της δεύτερης ποινικής προαναφερόμενης διαδικασίας. Ο ερευνητής με βάση τη κείμενη νομοθεσία δεν είχε κανένα δικαίωμα να αλλάξει τον ποινικό προσδιορισμό μιας εγκληματικής πράξης εκτός εάν υπάρχουν νέες περιστάσεις που να υποδεικνύουν ότι το πρόσωπο διέπραξε εγκληματική πράξη με διαφορετική υπόσταση του εγκλήματος. Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπήρχαν τέτοιες νέες περιστάσεις. Η αλλαγή του νομικού ορισμού μιας εγκληματικής πράξης έγινε προκειμένου να παρακαμφθούν οι νομικές εγγυήσεις εναντίον αυθαίρετης σύλληψης του καθ' ου η αίτηση. Περαιτέρω, το διάταγμα περί προσαγωγής ως Κατηγορούμενου για τη διάπραξη εγκλήματος σύμφωνα με το Άρθρο 201.2 εκδόθηκε, κατά παράβαση των διατάξεων του κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον δεν παρουσιάστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου επαρκή στοιχεία. Απαγορεύεται η ποινική δίωξη ενός προσώπου βάσει δηλώσεων ή αξιολογικών κρίσεων μόνο των ποινικών διωκτικών αρχών. Κάτι τέτοιο δεν προκύπτει στην προκειμένη περίπτωση για τους λόγους που εξηγεί στη σελίδα 26 και 27 της εμπειρογνωμοσύνης του. Άλλη παράβαση που διαπίστωσε ήταν το γεγονός ότι στις 4/7/18 η ανακρίτρια εξέδωσε διάταγμα σχετικά με την τοποθέτηση του καθ' ου η αίτηση στον κατάλογο των προσώπων που αναζητούνται. Από τα έγγραφα που μελέτησε και από το κείμενο του διατάγματος σχετικά με την τοποθέτηση του καθ' ου η αίτηση στον εν λόγω κατάλογο δεν περιέχονται πληροφορίες σχετικά με το ότι ο καθ' ου η αίτηση

πληττήθηκε, πλην όμως δεν εντοπίσθηκε. Στο αιτιολογικό μέρος του διατάγματος δεν υπάρχουν επίσης σημαντικές πληροφορίες αναφορικά με τις ενέργειες και τις έρευνες που διεξήχθησαν ώστε να εντοπιστεί ο καθ' ου η αίτηση. Δεν είναι γνωστό κατά πόσο οι ανακριτικές αρχές αναζήτησαν τον Καθ' ου η Αίτηση στον τόπο της εγγεγραμμένης του διεύθυνσης ή της πραγματικής του διαμονής καθώς και κατά πόσο αυτός ή ο δικηγόρος τους ειδοποιήθηκαν δεόντως για τη διεξαγωγή της έρευνας και εκ των υστέρων αυτή δεν εμφανίστηκε. Η διεθνής έρευνα αναζήτησης διεξήχθη με βάση την κατηγορία της διάπραξης αδικήματος σύμφωνα με το Άρθρο 159.4 του Ποινικού Κώδικα, ωστόσο το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα ζήτησε την έκδοση του Καθ' ου η Αίτηση για το Άρθρο 201.2 του Ποινικού Κώδικα. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το διάταγμα για την έκδοση διεθνούς εντάλματος σύλληψης είναι παράνομο εφόσον είναι απαραίτητο να εκδοθεί προηγουμένως διάταγμα για την προσαγωγή του προσώπου ως Κατηγορούμενο καθώς και διάταγμα της αναζήτησης ενός Κατηγορούμενου με υποχρεωτική ένδειξη αυτού στο αιτιολογικό μέρος του διατάγματος. Οι πιο πάνω διαδικαστικές αποφάσεις και διατάγματα εκδίδονταν χωρίς την ειδοποίηση προς τον δικηγόρο του επέλεξε ο Καθ' ου η Αίτηση. Δεν υπάρχουν οποιαδήποτε στοιχεία στον ποινικό φάκελο της υπόθεσης ότι οι Ανακριτικές Αρχές ενημέρωσαν είτε τον Καθ' ου η Αίτηση είτε τον δικηγόρο του για τις μέχρι στιγμής ενέργειες τους. Ο μόνος πραγματικός σκοπός της έκδοσης του διατάγματος αναφορικά με την τοποθέτηση του καθ' ου η αίτηση στον διεθνή κατάλογο των καταζητούμενων ήταν για να επιλέγει το προληπτικό μέτρο με τη μορφή κράτησης στην απουσία του κατηγορούμενου. Στις 5/9 το Δικαστήριο αρνήθηκε να ικανοποιήσει το αίτημα της ανακρίτριας να εκδοθεί εναντίον του καθ' ου η αίτηση προληπτικό μέτρο, υπό μορφή κράτησης, και τούτο γιατί υπάρχει νομοθετικός περιορισμός όσον αφορά την κράτηση προσώπων με την κατηγορία της διάπραξης εγκλήματος στον τομέα της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Ως εκ τούτου κρίθηκε αναγκαία η τροποποίηση του αδικήματος και στις 29/9/18 ο Καθ' ου η Αίτηση κατηγορήθηκε με βάση το Άρθρο 201(2), ούτως ώστε οι Ανακριτικές Αρχές να είναι σε θέση να εκδώσουν διάταγμα για την κράτηση του. Επίσης από τα έγγραφα που μελέτησε προκύπτει ότι ο καθ' ου η αίτηση ενώ είχε το δικαίωμα να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο της επιλογής του, εν τούτοις ούτε ο καθ' ου η αίτηση ούτε ο διορισμένος δικηγόρος του ειδοποιήθηκαν και αντ' αυτού το Κράτος διόρισε δικηγόρο στην εν λόγω δικαστική διαδικασία.

Ήταν επίσης η θέση του ότι ο καθ' ου η αίτηση είναι θύμα παράνομης δίωξης. Οι ενέργειες των διωκτικών αρχών ήταν προκατειλημμένες και υποκειμενικές. Η δίωξη του καθ' ου η αίτηση οφείλεται στο ότι ανήκει σε μια συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα που δεν

...ούς και οικονομικούς δεσμούς με εκπροσώπους της σημερινής κυβέρνησης
...σική Ομοσπονδία. Ο καθ' ου η αίτηση ανήκει στην εν λόγω ομάδα εφόσον δεν
...αι πολιτική προσωπικότητα, δεν βρίσκεται κοντά στο πολιτικό σύστημα της χώρας και
...δεν έχει την υποστήριξη των Δημοσίων Αρχών της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ο καθ' ου η
...αίτηση έχει κάθε λόγο να έχει εύλογο φόβο να επιστρέψει στη Ρωσική Ομοσπονδία
...δεδομένου ότι έχουν ήδη παραβιαστεί τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα του και
...υπάρχει κίνδυνος να βασανιστεί ή να τύχει απάνθρωπης μεταχείρισης.

Τέλος είναι η θέση του ότι η έκδοση του καθ' ου η αίτηση θα οδηγήσει σίγουρα σε
...παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του. Σύμφωνα με σχετικές εκθέσεις ο αριθμός
...εγκλημάτων οικονομικής φύσεως εξακολουθεί να αυξάνεται. Πολλές εκθέσεις
...κυβερνητικών και διεθνών οργανισμών δείχνουν ότι στο έδαφος της Ρωσικής
...Ομοσπονδίας οι επιχειρηματίες που δεν έχουν πολιτικούς δεσμούς με τα ανώτατα
...επίπεδα διακυβέρνησης υφίστανται συστηματικά παράνομες διώξεις από τις κρατικές
...αρχές. Το δικαστικό σώμα στη Ρωσία τελεί υπό την πλήρη εξουσία της εκτελεστικής
...εξουσίας και ο ρόλος του Δικαστή στην απονομή της δικαιοσύνης είναι ελάχιστος. Οι
...αρχές ποινικής δίωξης της Ρωσικής Ομοσπονδίας εξακολουθούν να χρησιμοποιούν
...συστηματικά βασανιστήρια και απάνθρωπη μεταχείριση, παρά το γεγονός ότι τέτοιες
...ενέργειες παραβιάζουν κατάφορα τόσο τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα
...Ανθρώπινα Δικαιώματα όσο και τους κανόνες της Οικουμενικής Διακήρυξης των
...Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Τα κρατικά όργανα της Ρωσικής Ομοσπονδίας αγνοούν
...συστηματικά τις συστάσεις διαφόρων επιτροπών αναφορικά με τις παραβάσεις
...ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Με βάση τα πιο πάνω είναι δεδομένο ότι οι Ρωσικές Αρχές δεν
...είναι σε θέση να παρέχουν στον καθ' ου η αίτηση προσωπική ασφάλεια καθώς και να
...προστατεύσουν το δικαίωμα του για δίκαιη δίκη από ανεξάρτητο και αμερόληπτο
...Δικαστήριο. Προς τεκμηρίωση των ισχυρισμών του και της εμπειρογνωμοσύνης του
...κατάθεσε τα Τεκμήρια 86 έως 92.

Αντεξεταζόμενος αρνήθηκε σχετική υποβολή ότι η εμπειρογνωμοσύνη του δεν είναι
...ανεξάρτητη και αντικειμενική προσθέτοντας ότι με βάση την εμπειρία του και τις γνώσεις
...του τεκμηριώνει απόλυτα τα όσα προβάλλονται σε αυτή. Επανέλαβε τη θέση του ότι ο
...καθ' ου η αίτηση δεν είχε καμιά συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων της Forward. Ως
...εκ τούτου εφόσον δεν κατείχε κάποια θέση στην εν λόγω εταιρεία δεν μπορούσε ο καθ'
...ου η αίτηση να καταχραστεί οποιανδήποτε εξουσία την οποία και δεν είχε. Αρνήθηκε
...υποβολή ότι ο Καθ' ου η Αίτηση χρησιμοποίησε χωρίς άδεια τη σφραγίδα της εταιρείας,

θέτοντας ότι ο ίδιος όπως διαπίστωσε με βάση τη συμφωνία που τον κατηγορούν ότι πλαστογράφησε, δεν είδε καμιά υπογραφή αλλά ούτε και σφραγίδα σε αυτήν. Αρνήθηκε ότι με βάση το Άρθρο 201 του Ποινικού Κώδικα πληρούνται τα συστατικά στοιχεία για τα οποία στοιχειοθετείται ποινική υπόθεση εναντίον του καθ' ου η αίτηση. Ο ίδιος είναι πεπεισμένος ότι εάν ο καθ' ου η αίτηση εκδοθεί στη Ρωσία οι ανακριτικές αρχές θα επανέλθουν και θα τον δικάσουν με βάση το Άρθρο 159.4 το οποίο είναι σοβαρότερο αδίκημα. Επανέλαβε τη θέση του ότι, κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής έρευνας εναντίον του καθ' ου η αίτηση, ο ίδιος διαπίστωσε ως αναφέρει στην εμπειρογνωμοσύνη του, αριθμό παραβάσεων της Ρωσικής νομοθεσίας παραπέμποντας στα όσα ανέφερε στα πλαίσια της κυρίως εξέτασης του. Ανάφερε περαιτέρω πως στα έγγραφα που του έχουν προσκομίσει πουθενά δεν προκύπτει ή εξάγεται οποιοδήποτε συμπέρασμα ότι ο καθ' ου η αίτηση γνώριζε ότι αντιμετώπιζε διάφορες κατηγορίες. Εξέφρασε και επανέλαβε τη θέση πως ότι σε περίπτωση που εκδοθεί ο καθ' ου η αίτηση οι συνθήκες κράτησης και διαβίωσης του θα είναι απάνθρωπες, θα υποστεί βασανιστήρια και στα ρωσικά κρατητήρια γίνονται πολύ συχνά είτε αυτοκτονίες είτε δολοφονίες και χρησιμοποιούνται ως χώρος πίεσης και βασανιστηρίων. Εξάλλου το γεγονός αυτό διαπιστώνεται από διάφορα άρθρα και εκθέσεις. Επίσης μέσα από διάφορες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου διαπιστώνονται σε γενικές γραμμές οι παρανομίες που γίνονται στο έδαφος της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Κατά το στάδιο των αγορεύσεων, αμφότερες οι πλευρές καταχώρησαν γραπτές εμπειριστατωμένες αγορεύσεις, επιχειρηματολογώντας ως προς τις θέσεις τους παραπέμποντας το Δικαστήριο και σε σχετική επί του θέματος νομολογία η οποία σημειώνω ότι ήταν απόλυτα βοηθητική προς το Δικαστήριο. Ευχαριστώ και τις δύο πλευρές. Τα όσα και οι δύο πλευρές ισχυρίστηκαν, μέσω των αγορεύσεων τους, έχουν ληφθεί δεόντως υπόψιν, και αναφορά στο περιεχόμενο τους θα γίνει όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Ήταν, συνοπτικά, η θέση της ευπαίδευτου συνηγόρου για την Αιτούσα χώρα ότι ο καθ' ου η αίτηση θα πρέπει να εκδοθεί στην Ρωσική Ομοσπονδία εφόσον στην

...περίπτωση πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που τάσσει η σχετική Σύμβαση
...μος.

Αντίθετη βεβαίως ήταν η άποψη της συνηγόρου του καθ' ου η αίτηση η οποία εισηγήθηκε στο Δικαστήριο ότι το αίτημα των Ρωσικών Αρχών θα πρέπει να απορριφθεί εφόσον, με βάση τη μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, υπάρχουν διαδικαστικοί και ουσιαστικοί λόγοι που αποκλείουν την έκδοση του καθ' ου η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία. Ειδικότερα αποτελεί εισηγήση της ότι η έκδοση του καθ' ου η αίτηση επιζητείται για σκοπούς ανάκρισης του και μέσα από τη μαρτυρία δεν αναγνωρίζεται οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα ή επιλήψιμη συμπεριφορά εκ μέρους του. Επίσης υπάρχει παραβίαση των διαδικαστικών προϋποθέσεων της Σύμβασης και ειδικότερα μέσα από τα έγγραφα έκδοσης δεν έχει συμπεριληφθεί η έκθεση των πράξεων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Άρθρου 12 (II) Β της Σύμβασης. Περαιτέρω δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση η προϋπόθεση της αμφοτερόπλευρης εγκληματικότητας καθώς επίσης υπάρχει και η παραβίαση του κανόνα της ειδικότητας. Προέβαλε επίσης τη θέση ότι σε περίπτωση που εκδοθεί ο καθ' ου η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία θα παραβιαστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα του και ειδικότερα το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ για δίκαια δίκη, καθώς επίσης και το δικαίωμα του στη ζωή, κατά παράβαση του Άρθρου 2 της ΕΣΔΑ. Επίσης θα υποστεί βασανιστήρια και απάνθρωπη και ταπεινωτική μεταχείριση κατά παράβαση των Άρθρων 2 και 3 επίσης της ΕΣΔΑ.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Προσεγγίζοντας το έργο της εξέτασης και αξιολόγησης της μαρτυρίας, έχω κατά νου ότι αυτή γίνεται υπό την αίρεση του περιορισμένου εύρους και σκοπού της παρούσας διαδικασίας. Ο σκοπός είναι μόνο να υποβοηθηθεί το Δικαστήριο, όταν αποφασίζει, κατά πόσο πληρούνται οι τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις του Νόμου και της νομολογίας, ώστε να επιτρέπεται η έκδοση του καθ' ου η αίτηση. Το έργο του δικαστηρίου στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας δεν είναι να αποφασίσει για την ενοχή ή την αθωότητα του καθ' ου η αίτηση ούτε και αξιολογεί σε βάθος τη μαρτυρία για να καταλήξει σε ευρήματα αλλά και ούτε προβαίνει σε υποκειμενική αξιολόγηση της (**Αναφορικά με την αίτηση του Serge Efimov (2009) 1 Α.Α.Δ. 326**). Το δε

Δικαστήριο απλώς τη σχολιάζει (**Natalia Konovalova**, Πολιτική Έφεση Αρ. 436/2011, 30/09/2015).

Εξετάζοντας και αξιολογώντας, με βάση τις πιο πάνω παραμέτρους, την μαρτυρία του Μ.Α 1, 2 και 3 που κατέθεσαν εκ μέρους της Αιτούσας χώρας, το Δικαστήριο δεν έχει κανένα ενδοιασμό να την αποδεχτεί ως αληθή και επομένως να την κάνει αποδεκτή. Η μαρτυρία όλων των μαρτύρων δόθηκε ενόρκως και η αξιολόγηση τους έγινε λαμβανομένου υπόψη του περιορισμένου εύρους και σκοπού της παρούσας διαδικασίας. Όλοι οι μάρτυρες που κατέθεσαν εκ μέρους της αιτούσας αρχής, ήταν μάρτυρες της αλήθειας. Η μαρτυρία τους κινήθηκε στα πλαίσια των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων τους, δεν κλονίσθηκε καθόλου συνεπεία της αντεξέτασης τους και ως εκ τούτου την αποδέχομαι στην ολότητα της. Η μαρτυρία τους δε υποστηρίζεται και από τα σχετικά έγγραφα που έχουν κατατεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου. Οι εν λόγω μάρτυρες κρίνονται ως αντικειμενικοί, ανεξάρτητοι και χωρίς κανένα προσωπικό συμφέρον στην έκβαση της υπόθεσης. Δεν κλονίσθηκε καθόλου συνεπεία της αντεξέτασης τους και ως εκ τούτου την αποδέχομαι στην ολότητα της, εκτός μόνο κάποιων απόψεων που εξέφρασε η Μ.Α.2 όπως για παράδειγμα ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται από την Σύμβαση για την έκδοση του καθ'ού η αίτηση. Το ζήτημα αυτό είναι θέμα που θα αποφασισθεί αποκλειστικά από το Δικαστήριο. Περαιτέρω σημειώνω ότι η μαρτυρία των Μ.Α 1 και Μ.Α 3 ήταν εντελώς τυπική και υπήρξε αδιαμφισβήτητη και αναντίλεκτη, αναφέροντας μόνο τις ενέργειες που οι ίδιοι έχουν προβεί.

Αναφορικά με το Μ.Α 4 επίσης αποδέχομαι σε γενικές γραμμές τη μαρτυρία του. Δεν αποδέχομαι όμως τη θέση του ως προς τον λόγο που υπήρξε αναγκαιότητα τροποποίησης της νομικής βάσης της κατηγορίας που ο καθ'ού η αίτηση αντιμετωπίζει. Ο ίδιος εξέφρασε τη θέση στο Δικαστήριο ότι η μεταβολή της νομικής βάσης ήταν αναγκαία λόγω νέων στοιχείων που προέκυψαν. Η θέση του αυτή όμως έρχεται σε αντίθεση με τα όσα η Μ.Α 2 ανέφερε αλλά και με βάση το ίδιο το Τεκμήριο 7B το οποίο αναφέρει ότι η τροποποίηση της νομικής βάσης υπήρξε αναγκαία εφόσον με βάση το άρθρο 159.4, για το οποίο αρχικά κατηγορείτο ο καθ'ού η αίτηση, δεν μπορούσε να εκδοθεί προληπτικό μέτρο κράτησης. Η θέση αυτή υποστηρίχθηκε και από τους Μ.Υ 1 και Μ.Υ 4, τους οποίους την μαρτυρία τους σε σχέση με το σημείο αυτό επίσης αποδέχομαι. Παραπέμπω στο σχετικό απόσπασμα του πιο πάνω Τεκμηρίου «...a measure of restraint in a form of imprisonment can not be applied for the accused or the suspect of an offence covered in art. 159 of the Criminal Code...» Συνεπώς η αναγκαιότητα για αλλαγή της νομικής

γιατί το Δικαστήριο δεν μπορούσε να εκδώσει τέτοιο προληπτικό μέτρο στη
 του πιο πάνω άρθρου. Σε κάθε όμως περίπτωση ποια ήταν τα νέα στοιχεία που
 εκυψαν δεν έγινε οποιαδήποτε αναφορά. Περαιτέρω ενώ η θέση της υπεράσπισης
 όπως τέθηκε στην Μ.Α 2 αλλά και στον Μ.Α 4 ήταν ότι δεν υπάρχουν οποιαδήποτε
 στοιχεία ότι ο καθ'ού η αίτηση αναζητήθηκε από τις Ρωσικές αρχές και ότι ενημερώθηκε
 για την εναντίον του ποινική υπόθεση εντούτοις δεν παρουσίασε οποιοδήποτε στοιχείο,
 παραπέμποντας στο ποινικό φάκελο της υπόθεσης του καθ'ού η αίτηση στη Ρωσική
 Ομοσπονδία. Σημειώνω ότι κατά την αντεξέταση της Μ.Α 2 ο εν λόγω μάρτυρας ήταν
 παρών έλαβε γνώση για την βασική θέση του καθ'ού η αίτηση και αργότερα όταν
 προσήλθε να καταθέσει δεν προσκόμισε οποιοδήποτε στοιχείο που να επιβεβαιώνει και
 να τεκμηριώνει τις θέσεις του. Περαιτέρω υποστήριξε τη θέση ότι ο καθ'ου η αίτηση
 γνώριζε για την παρούσα υπόθεση όπως διαπιστώνεται από το Τεκμήριο 68.
 Ανατρέχοντας όμως σε αυτό, ο Μ.Υ.3 δηλώνει ότι ο καθ'ού η αίτηση πληροφορήθηκε
 για την παρούσα υπόθεση από τρίτο πρόσωπο, ενημερώνοντας ταυτόχρονα τις αρχές ότι
 θα εκπροσωπεί τα συμφέροντα του καθ'ού η αίτηση και ζήτησε όπως λάβει και το
 μαρτυρικό υλικό. Με βάση το εν λόγω τεκμήριο ουδέποτε επιβεβαιώνεται ότι ο καθ'ου
 η αίτηση έλαβε γνώση για τις ενέργειες των ανακριτικών αρχών να αποταθούν στο
 Δικαστήριο για την έκδοση προληπτικού μέτρου κράτησης ή ότι εκδόθηκε εναντίον
 διάταγμα δίωξης. ότι πληροφορήθηκε για Επιθυμώ να αναφέρω ότι σε γενικές γραμμές
 η μαρτυρία του εν λόγω μάρτυρα δεν ήταν ιδιαίτερα βοηθητική στο Δικαστήριο, ως ο
 νόμιμος εκπρόσωπος της Ρωσικής Ομοσπονδίας, ώστε να δώσει τις απαραίτητες
 διευκρινίσεις σε σχέση με διάφορα ζητήματα που έχουν εγερθεί.

Οι Μ.Υ 3 και 4 κατάθεσε στο Δικαστήριο ως εμπειρογνώμονες του Ρωσικού Δικαίου και ο
 Μ.Υ 4 επιπρόσθετα και ως εμπειρογνώμονας ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αφού έλαβα
 υπόψη τα προσόντα τους και τις γνώσεις τους, καθώς και τις αρχές που καθορίζουν
 ποτέ ένας μάρτυρας θεωρείται εμπειρογνώμονας αποδέχομαι τους εν λόγω μάρτυρες ως
 εμπειρογνώμονες στο τομέα τους (Θεοσκεπάστη Φαρμ v. Δημοκρατίας (1990) 2
 ..Α.Δ 984). Στην υπόθεση Kotlyarenko (2010) 1Γ Α.Α.Δ_1427 λέχθηκε ότι η γενική
 αρχή είναι ότι η μαρτυρία εμπειρογνωμόνων δεν δεσμεύει το Δικαστήριο αλλά απλώς το
 βοηθά, αφού λάβει υπόψη και την υπόλοιπη μαρτυρία, να καταλήξει στα δικά του
 ανεξάρτητα συμπεράσματα.

...ρίσκω λόγο γιατί να μην αποδεχθώ τη μαρτυρία τους σε σχέση με τις παραβιάσεις του οι ίδιοι εντόπισαν κατά το στάδιο της προκαταρκτικής έρευνας σε ό,τι αφορά την εναντίον του καθ'ού η αίτηση ποινική υπόθεση. Παράθεσαν, ως εμπειρογνώμονες του Ρωσικού Δικαίου με τις πολυσέλιδες δηλώσεις τους οι οποίες ήταν απόλυτα κατατοπιστικές, τεκμηριωμένες και παραπέμποντας στα σχετικά Τεκμήρια τους λόγους που κρίνουν ότι σημειώθηκαν εθνικές παραβιάσεις της Ρωσικής νομοθεσίας. Δεν αποδέχομαι τη θέση τους όμως περί αθωότητας του καθ'ού η αίτηση και ότι ο ίδιος δεν θα πρέπει να κατηγορείται. Αυτά είναι ζητήματα τα οποία ασφαλώς, με βάση και τη νομολογία, θα κριθούν και θα αποφασισθούν όχι από το παρών Δικαστήριο, αλλά από το εκδικάζον Δικαστήριο της ουσίας. Τα όσα ανέφεραν επί του ζητήματος αυτού είναι ζητήματα που μπορούν να προβληθούν ως πιθανές εγειρόμενες υπερασπίσεις ενώπιον των Ρωσικών Δικαστηρίων. Το παρόν Δικαστήριο δεν εξετάζει και δεν υπεισέρχεται σε θέματα ουσίας.

Από την άλλη δεν μπορώ να προσδώσω οποιαδήποτε βαρύτητα στα όσα ο Μ.Υ 4 ανέφερε στο Δικαστήριο και ως εκ τούτου δεν μπορώ να αποδεχθώ τη μαρτυρία του και να καταλήξω σε ασφαλή συμπεράσματα σε σχέση με το γεγονός ότι αν εκδοθεί ο καθ'ού η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία αυτός θα υποστεί βασανιστήρια και εξευτελιστική συμπεριφορά για τους λόγους που αναφέρω κατωτέρω, εξετάζοντας το ζήτημα αυτό.

Σε σχέση με την μαρτυρία του καθ'ού η αίτηση, όπως ανέφερα πιο πάνω, αυτή ήταν εκτενής. Αναφορικά με το ιστορικό της διένεξης του με το πρώην συνεργάτη του και τις διαφορές του δεν μπορώ να τα αξιολογήσω και να αποφανθώ εφόσον το Δικαστήριο δεν είναι το αρμόδιο. Άλλωστε τα οποιαδήποτε παράπονα του, ακόμη και αν κριθούν βάσιμα, δεν οδηγούν πουθενά στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας για τους λόγους που εξήγησα κατά τους λόγους και σκοπούς που γίνεται η αξιολόγηση των μαρτύρων στη παρούσα υπόθεση. Όσον αφορά την ουσία των όσων του καταλογίζονται, παρά το γεγονός ότι νιώθει έντονα για τις θέσεις του και την αθωότητα του, το παρόν όμως Δικαστήριο δεν μπορεί να υπεισέλθει στην ουσία της μαρτυρίας (ή της Υπεράσπισης) (**Γενικός Εισαγγελέας v. Vyachyslav Shimkevich**, Πολ. Εφ. 235/2012, ημερ. 30.3.2017). Αποτελούν ζητήματα που θα μπορούσαν να τεθούν μόνο ενώπιον του Ρωσικού Δικαστηρίου. Ως προς τα κίνητρα δίωξης του, δηλαδή από ανταγωνιστές, αυτά αποτελούν απλή εικασία και δεν μπορούν να οδηγήσουν πουθενά στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας. Από την άλλη δεν έχω κανένα λόγο να αμφισβητήσω τη θέση του ότι ο ίδιος ουδέποτε ειδοποιήθηκε από τις Ρωσικές αρχές σε σχέση με την έναρξη της ποινικής του

σχέση με τη παρούσα υπόθεση αλλά και ότι ο ίδιος δεν ειδοποιήθηκε ότι οι δικαστικές αρχές υπέβαλαν αίτημα στο Δικαστήριο για την κράτηση του. Δεν προσκομίστηκε οποιοδήποτε στοιχείο περί του αντιθέτου. Μάλιστα ο ίδιος προσκόμισε σχετική βεβαίωση από το Ρωσικό ταχυδρομείο ότι δεν έλαβε οποιαδήποτε ειδοποίηση. Οι δε αναφορές του επιβεβαιώνονται από τον Μ.Υ 3, ο οποίος προέβη σε έλεγχο του ποινικού φακέλου της υπόθεσης.

Παρομοίως αποδέχομαι και την μαρτυρία του Μ.Υ 3, μόνο όμως ως προς τα γεγονότα όπως ο ίδιος τα παράθεσε στο Δικαστήριο αλλά και τα έγγραφα που κατέθεσε τα οποία και έλαβε από το φάκελο της ποινικής υπόθεσης του καθ'ού η αίτηση. Δεν αποδέχομαι όμως την έκφραση οποιασδήποτε άποψης και εισήγησης, ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχουν λόγοι έκδοσης του καθ'ού η αίτηση. Αποδέχομαι ότι ο ίδιος είναι γνώστης της Ρωσικής νομοθεσίας και έχει πράγματι τις γνώσεις να αναλύσει την κατηγορία που αντιμετωπίζει ο καθ'ού η αίτηση αλλά και είναι σε θέση να διαγνώσει κατά πόσο υπήρξαν οποιεσδήποτε παραβάσεις της. Ο Μ.Υ.3 κατέθεσε όσα πληροφορήθηκε και όσα γνωρίζει υπό την ιδιότητα του δικηγόρου και δεν έχω καμία αμφιβολία ότι έθεσε τα γεγονότα όπως είχαν εξελιχθεί στην πραγματικότητα με τέτοιο τρόπο ώστε να βοηθήσει το Δικαστήριο να εξαγάγει τα δικά του συμπεράσματα σε σχέση με τα επίδικα θέματα. Οι αναφορές του τεκμηριώνονται πλήρως από τα ενώπιον του Δικαστηρίου κατατεθειμένα Τεκμήρια που ο ίδιος κατέθεσε μετά από την έρευνα του από το ποινικό φάκελο της υπόθεσης. Σε σχέση με το μέρος της μαρτυρίας του και που άπτονται της ουσίας της υπόθεσης, δηλαδή περί της αθωότητας του καθ'ού η αίτηση δεν την αποδέχομαι εφόσον, ως αναφέρθηκε, δεν είναι ζήτημα που θα εξετασθεί από το παρόν Δικαστήριο, αλλά από το εκδικάζον Δικαστήριο της ουσίας.

Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Η περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νομοθεσία έχει σκοπό να εμποδίσει φυγόδικο, ο οποίος διέπραξε αδίκημα σε μια χώρα, να βρει άσυλο σε άλλη στην οποία καταφεύγει και, έτσι, να αποφύγει τη δίκη και την τιμωρία. Βασίζεται πάνω στις απλές αρχές της δικαιοσύνης. Η νομοθεσία αυτή είναι υψίστης σπουδαιότητας για τη δημόσια απονομή της δικαιοσύνης και την εσωτερική ασφάλεια των διαφόρων χωρών (**Altieri (Αρ.2)** (1993) 1 ΑΑΔ 576).

υπό εξέταση περίπτωση, το αίτημα έκδοσης του καθ'ού η αίτηση, έχει υποβληθεί από τη Ρωσική Ομοσπονδία. Τόσο η Κυπριακή Δημοκρατία, όσο και η Ρωσική Ομοσπονδία, έχουν προσχωρήσει στην Σύμβαση (Τεκμήριο 19). Η Σύμβαση, αποτελεί μέρος της έννομης τάξης της Κυπριακής Δημοκρατίας, κατόπιν κύρωσης της με τον περί Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης Φυγοδίκων (Κυρωτικό) Νόμο του 1970, Νόμος 95/1970 (στο εξής καλούμενος «ο Νόμος 95/1970»). Σε ότι αφορά την Ρωσική Ομοσπονδία, ότι δηλαδή έχει κυρώσει την Σύμβαση, παραπομπή γίνεται στο Τεκμήριο 19, το οποίο αποτελεί το Πιστοποιητικό που εξεδόθη από τον Προϊστάμενο του Τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Συμβάσεων του Υπουργείου Εξωτερικών της Δημοκρατίας κατ' εφαρμογή των προνοιών του περί Αποδείξεως Διεθνών Συμβάσεων Νόμου του 2002, Νόμος 103(I)/2002. Σε κάθε περίπτωση, το γεγονός αυτό, δεν αποτέλεσε αντικείμενο αμφισβήτησης από πλευράς του καθ'ού η αίτηση και ως εκ τούτου δεν χρήζει περαιτέρω εξέτασης

Συνεπώς, εφαρμογή, στην προκείμενη περίπτωση, τυγχάνουν οι διατάξεις της Σύμβασης και του κυρωτικού αυτής Νόμου 95/1970, που υπερτερούν (σε ότι αφορά ζητήματα ουσίας) των διατάξεων του Νόμου 97/1970. Η σχέση μεταξύ των δύο νομοθετημάτων έχει επεξηγηθεί σε σωρεία αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου (**In Re El-Bustani**(1991) 1 AAD 736). Όπως έχει νομολογηθεί, ο Νόμος 95/70 καθορίζει, με την κύρωση της συνθήκης, τις προϋποθέσεις για την έκδοση φυγοδίκων μεταξύ των χωρών που προσχώρησαν στην Σύμβαση για την έκδοση φυγοδίκων (άρθρο 12 του Νόμου). Ο νόμος 97/70 ρυθμίζει γενικά τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία για την έκδοση φυγοδίκων.

Ως προς τις διαδικασίες που αφορούν θέματα έκδοσης φυγοδίκων, είναι σημαντικό να τονισθεί ο γενικός κανόνας ότι, τα συμβαλλόμενα στη Σύμβαση κράτη-μέλη, υπέχουν σχέση αμοιβαιότητας στην τήρηση των αντίστοιχων συμβατικών τους υποχρεώσεων, σεβόμενα ταυτόχρονα τη διαφορετικότητα των νομικών συστημάτων και διαδικασιών (**Αναφορικά με την Αίτηση του Γεώργιου Χαρατσιδη**, Πολιτική Έφεση Αρ. 394/2014, ημερομηνίας 28/3/2016). Στις συμβάσεις για την έκδοση φυγοδίκων επιβάλλεται η ευρεία και φιλελεύθερη ερμηνεία τους για ευόδωση του στόχου στον οποίο αποβλέπουν (**Hachem**(1991) 1 A.A.Δ. 723).

97/70 και ειδικότερα το άρθρο 9 (5) (γ) βεβαιώνει ότι το απαιτούμενο για τους
 της έκδοσης αποδεικτικό υλικό, σε χώρες όπου ισχύει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση, είναι
 είναι το οποίο προβλέπεται από τη Σύμβαση. Απαιτούμενο αποδεικτικό υλικό σύμφωνα
 με το Νόμο 95/70 είναι η έκθεση γεγονότων από το αιτούν κράτος για χώρες που
 υπογράφουν την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Έκδοσης Φυγοδίκων (*In re El-
 Bustani* (ανωτέρω). Δεν απαιτείται η επισύναψη στην αίτηση μαρτυρίας για την ενοχή
 του Καθ' ου η αίτηση ούτε η δημιουργία πιθανού τεκμηρίου ενοχής του άρθρου 94 του
 ΚΕΦ. 155 (*Charles Altieri* ανωτέρω).

Στην *Shimkevich*, (ανωτέρω) επαναβεβαιώθηκε ότι:

«..... σύμφωνα με το Άρθρο 9(5)(γ) του Ν.97/70, όπως τροποποιήθηκε
 από το Ν.97/90 όπου η Αίτηση στηρίζεται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση
 Φυγοδίκων που κυρώθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία με το Ν.97/70
 εφαρμόζονται οι διατάξεις της εν λόγω Σύμβασης, αντί των διατάξεων της
 παραγράφου (α) του εδαφίου (5) του Άρθρου 9 του Ν.97/90 που
 προβλέπει την προσαγωγή επαρκών αποδεικτικών στοιχείων ώστε να
 δικαιολογείται παραπομπή σε δίκη εάν το αδίκημα διεπράττετο εντός της
 Κυπριακής Δημοκρατίας.»

Ως εκ τούτου, οι προϋποθέσεις για την έκδοση, τίθενται από το Άρθρο 12 της Σύμβασης
 (όπως αυτό τροποποιήθηκε από τις πρόνοιες του Άρθρου 5 του Δεύτερου Πρόσθετου
 Πρωτοκόλλου της Σύμβασης -Ν.17/1984). Αυτό, προνοεί τα εξής:

«1. Η αίτηση θα διατυπώνεται γραπτώς και θα απευθύνεται από το
 Υπουργείο Δικαιοσύνης του αιτούντος Μέρους προς το Υπουργείο
 Δικαιοσύνης του Μέρους από το οποίο ζητείται η έκδοση· παραταύτα, η
 χρησιμοποίηση της διπλωματικής οδού δεν αποκλείεται. Άλλα μέσα
 επικοινωνίας μπορούν να συμφωνηθούν απ'ευθείας μεταξύ δύο ή
 περισσότερων Μερών.

2. Προς υποστήριξιν της αιτήσεως θέλουσι προσαχθή:

(α) το πρωτόκολλον ή επίσημον αντίγραφον, είτε εκτελεστής
 καταδικαστικής αποφάσεως, είτε εντάλματος συλλήψεως ή ετέρας
 τινός πράξεως, εκούσης την αυτήν ισχύν, και εκδιδομένης κατά τας
 τύπους τους καθοριζομένους υπό της Νομοθεσίας του αιτούντος
 Μέρους.

(β) έκθεσις των πράξεων δι' ας ζητείται η έκδοσις, ο τόπος και χρόνος
 πράξεως, ο κατά Νόμον χαρακτηρισμός και αι παραπομπά εις τας
 νομοθετικάς διατάξεις αίτινες έχουσιν εφαρμογήν και αίτινες δέον να
 εμφανίζονται κατά το δυνατόν ακριβέστερον.

(γ) αντίγραφον των κατ' εφαρμογήν διατάξεων ή, εφ' όσον τούτο δεν καθίσταται εφικτόν, δήλωσις περί του εν εφαρμογή δικαίου, ως και ο κατά το δυνατόν ακριβέστερος χαρακτηρισμός του καταζητουμένου ατόμου και πάσα ετέρα πληροφορία δυναμένη να καθορίση την ταυτότητα και την εθνικότητα τούτου.».

Προχωρώ συνεπώς, με γνώμονα τα πιο πάνω και έχοντας υπόψη μου την τεθείσα μαρτυρία, προς τον σκοπό διαπίστωσης του κατά πόσο πληρούνται στην προκείμενη περίπτωση οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την έκδοση του καθ' ου η αίτηση, ως αυτές τίθενται από την Σύμβαση.

Όπως προκύπτει από την εξουσιοδότηση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης (Τεκμήριο 1) αλλά και από το Τεκμήριο 4 το αίτημα για έκδοση του καθ' ου η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία υποβλήθηκε γραπτώς, μέσω της διπλωματικής οδού, δηλαδή αποστάληκε μέσω του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα της Ρωσικής Ομοσπονδίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης της Κυπριακής Δημοκρατίας. Επομένως η παράγραφος 12(1) στην προκειμένη περίπτωση πληρείται. Από τα όσα αναφέρω αμέσως πιο πάνω προκύπτει χωρίς καμία αμφιβολία ότι η υπό εξέταση αίτηση υποβάλλεται από την αρμόδια προς τούτο αρχή της Ρωσικής Ομοσπονδίας, δηλαδή από το γραφείο του Κρατικού της Εισαγγελέα. Για σκοπούς εφαρμογής της Σύμβασης, υπεύθυνος φορέας για την εξέταση υποθέσεων έκδοσης στη Ρωσική Ομοσπονδία, παρουσιάζεται το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα το οποίο απέστειλε στην προκείμενη περίπτωση, το προαναφερόμενο γραπτό αίτημα (Τεκμήριο 5B στην Αγγλική γλώσσα), και ως διαπιστώνεται από αυτό, υπογράφεται από κάποιο κ. N.A Vinnichenko, λειτουργό στο Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα. Στην προκείμενη περίπτωση, το προαναφερόμενο γραπτό αίτημα είναι σε πλήρη συμμόρφωση με τις πρόνοιες του Άρθρου 12.1 της Σύμβασης.

Προχωρώ, τώρα, στην εξέταση του κατά πόσο έχει, στην προκείμενη περίπτωση, παρουσιαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου «το πρωτόκολλον ή επίσημον αντίγραφον, είτε εκτελεστής καταδικαστικής αποφάσεως, είτε εντάλματος συλλήψεως ή ετέρας τινός πράξεως, εκούσης την αυτήν ισχύν, και εκδιδομένης κατά τας τύπους τους καθοριζομένους υπό της Νομοθεσίας του αιτούντος Μέρους» ως ορίζει το άρθρο 12.2(α) της Σύμβασης. Με βάση τα έγγραφα που έχουν κατατεθεί και που η Μ.Α 2 επιβεβαίωσε, με βάση τις διευκρινίσεις που απέστειλε (Τεκμήριο 15), υποστηρίζουν ότι το Τεκμήριο

του έχει κατατεθεί, αποτελεί το ένταλμα σύλληψης του καθ'ού η αίτηση που εκδόθηκε από Ρωσικό Δικαστήριο και το οποίο έχει ως τίτλο «Decree», που εξέδωσε, σύμφωνα με το γραπτό αίτημα, Δικαστής του Ussuriysk District Court of Primorsky Krai στις 30/9/18. Επομένως ικανοποιείται και η προϋπόθεση αυτή. Και τούτο γιατί το εν λόγω ένταλμα παρουσιάζεται ότι φέρει σφραγίδα και υπογραφή. Βασίζεται επί ποινικής υπόθεσης που εξετάζεται εναντίον του καθ'ού η αίτηση (117001050010001298), για το αδίκημα του άρθρου 201.2 του Ποινικού Κώδικα της Ρωσικής Ομοσπονδίας (**Yevgen Shylenko** (2005) 1B A.A.Δ 1111). Στην προκειμένη περίπτωση η υπογραφή του φυσικού δικαστή που εξέδωσε το ένταλμα και η σφραγίδα της αιτούσας χώρας, καθιστούν το ένταλμα πέρα από πιστό αντίγραφο. Στην προκείμενη περίπτωση, το πιο πάνω Τεκμήριο, έχει τα χαρακτηριστικά ως το έγγραφο που το Άρθρο 12.2(α) της Σύμβασης προϋποθέτει ότι έπρεπε να παρουσιαστεί προς υποστήριξη του αιτήματος για συνδρομή και ως εκ τούτο η εν λόγω προϋπόθεση πληρείται. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ευπαίδευτη συνήγορος του καθ'ού η αίτηση ουδόλως αμφισβήτησε ότι το εν λόγω έγγραφο δεν αποτελεί ένταλμα σύλληψης.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ

Με βάση το άρθρο 12(β) αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση για την έκδοση φυγοδίκου, ότι το αίτημα της αιτήτριας χώρας πρέπει να συνοδεύεται και να υποστηρίζεται από «έκθεση πράξεων». Το πιο πάνω άρθρο τέθηκε αυτούσιο ανωτέρω. Θα πρέπει επομένως, με βάση το λεκτικό του πιο πάνω άρθρου, το αίτημα να υποστηρίζεται από (α) έκθεση των πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση (β) ο τόπος (γ) ο χρόνος της πράξης (δ) ο νομικός χαρακτηρισμός (ε) οι παραπομπές στις νομοθετικές διατάξεις που έχουν εφαρμογή, οι οποίες να είναι όσο το δυνατό ακριβείς (άρθρο 12(2)(β)).

Στην εν λόγω «έκθεση πράξεων» πρέπει να καθορίζονται τα αδικήματα για τα οποία η έκδοση καθώς και η παράθεση των γεγονότων τους που στοιχειοθετούν το εν λόγω αδίκημα. Εκείνο που είναι απαραίτητο είναι όπως η έκθεση πράξεων συνιστά ουσιαστική έκθεση των αξιόποινων πράξεων που αποδίδονται στον καθ' ου η αίτηση.

Αποτελεί, μεταξύ άλλων, εισήγηση της ευπαίδευτης συνηγόρου για τον καθ'ού η αίτηση, τι στα έγγραφα έκδοσης που έχουν αποσταλεί από την Ρωσική Ομοσπονδία δεν έχει υπερληφθεί η απαιτούμενη από το Νόμο 'έκθεση πράξεων', που να δίνει πληροφορίες αναφορικά με τον τόπο και χρόνο των πράξεων για τις οποίες ο καθ'ού η αίτηση

πορείται. Ελλείπει αυτής, πάντοτε σύμφωνα με τις θέσεις της ευπαίδευτης δημόσιας αρχής, δεν προκύπτει με σαφήνεια για ποιο ακριβώς θέμα κατηγορείται ο καθ'ού η αίτηση λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι πλείστα εκ των εγγράφων εκδόσεως που έχουν αποσταλεί προβαίνουν σε αναφορά ότι ο καθ'ού η αίτηση προέβη σε παράνομες πράξεις στη βάση του άρθρου 159.4 και όχι του άρθρου 201.2.

Αποτελεί θεωρώ αναντίλεκτο γεγονός ότι στα έγγραφα έκδοσης δεν υπάρχει συγκεκριμένο έγγραφο το οποίο να τιτλοφορείται ως «έκθεση πράξεων.» Όπως σαφέστατα προκύπτει από το περιεχόμενο των εγγράφων που η Μ.Α 2 κατέθεσε, απουσιάζει οποιοδήποτε έγγραφο το οποίο αποτελεί την απαιτούμενη από το Νόμο «έκθεση πράξεων». Το γεγονός αυτό επίσης γίνεται αποδεκτό από την Μ.Α 2 η οποία αφενός δεν παρέπεμψε το Δικαστήριο σε οποιαδήποτε σχετική «έκθεση των πράξεων» και αφετέρου η ίδια δήλωσε ενώπιον του Δικαστηρίου, στα πλαίσια της κυρίως εξέτασης της, ότι η έκθεση πράξεων αποτελεί το Τεκμήριο 7Α, το οποίο ως ανέφερα είναι το ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε εναντίον του καθ' ου η αίτηση.

Στην **Mechanov** (Αρ. 2) (2001) 1(A) 1228, λέχθηκε ότι η χώρα που ζητά την έκδοση δεν έχει την υποχρέωση να συγκεντρώνει τα γεγονότα σε ένα μοναδικό και τυποποιημένο έγγραφο, ούτε είναι αναγκαίο το έγγραφο αυτό να τιτλοφορείται ως «έκθεση πράξεων». Τα απαιτούμενα στοιχεία θα μπορούν να αναζητηθούν και σε άλλο έγγραφο που έχει κατατεθεί.

Η σημασία, ο σκοπός αλλά και τί πρέπει να περιέχει η «έκθεση πράξεων» συζητήθηκε εκτενώς στην υπόθεση **Δημοκρατία v. Kolesnikov** (2008) 1Α Α.Α.Δ 594. Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε, μετά από ακροαματική διαδικασία, την αίτηση για την έκδοση του εφεσίβλητου στις Ρωσικές Αρχές για να δικασθεί για αδικήματα για τα οποία κατηγορείται και τα οποία περιγράφονται στο εκδοθέν ένταλμα σύλληψης. Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα πως η αίτηση έκδοσης δεν ήταν συμβατή με την κυρωθείσα από την Κυπριακή Δημοκρατία Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως Φυγοδίκων επειδή δεν είχε συμπεριληφθεί στην αίτηση η «έκθεση πράξεων». Το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση με το εξής σκεπτικό, το οποίο και παραθέτω αυτούσιο:

«Οι εφεσεύοντες εισηγούνται ότι το πρωτόδικο δικαστήριο εσφαλμένα αποφάσισε ότι στην υπό εξέταση υπόθεση δεν υπάρχει κανένα έγγραφο το οποίο θα μπορεί να θεωρηθεί ως η απαιτούμενη από το Άρθρο 12.2 της Σύμβασης έκθεση γεγονότων. Λέγουν συναφώς ότι με την τροποποίηση

ου επέφερε στα Άρθρα 9(5)(α) και 13 του Νόμου 97/70, ο περί Εκδόσεως Φυγοδίκων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1990, Ν.97/90, βεβαιώνεται ότι το απαιτούμενο για τους σκοπούς έκδοσης αποδεικτικό υλικό, σε χώρες όπου ισχύει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση, είναι εκείνο που προβλέπεται από τη Σύμβαση, αντί αυτό που προβλέπεται στις διατάξεις της παραγράφου (α) του Άρθρου 9 του Νόμου 97/70.....

Παρόμοιο θέμα εξετάστηκε στην **Mechanov (Αρ. 2) (2001) 1(A) A.A.D. 1228...**

...Οι εφεσεύοντες εισηγούνται ότι στην υπό εξέταση υπόθεση «προκύπτει ξεκάθαρα ότι σαφώς υπήρχε «έκθεσις των πράξεων δι' ας ζητείτο η έκδοσις» και ότι το περί αντιθέτου εύρημα του πρωτόδικου δικαστηρίου είναι εσφαλμένο καθότι στην ρηματική διακοίνωση (τεκμ. 2) που διαβιβάστηκε αναγράφεται «Ο ΚΟΛΕΣΝΙΚΟΦ κατηγορείται για την παραποίηση των αποδείξεων και απάτη διαπραγμένες στα επιβαρυντικά το 2003 στη Ρωσία. Λεπτομερής περιγραφή των πράξεων για τις οποίες κατηγορείται αναφέρεται στα επισυνημμένα έγγραφα».

Τα επισυνημμένα έγγραφα, αφορούν αποφάσεις Ρωσικών Δικαστηρίων, στις οποίες γίνεται αναφορά σε γεγονότα που σχετίζονται με αδικήματα για τα οποία κατηγορείται ο εφεσίβλητος. Ωστόσο, όπως ορθά διαπιστώθηκε πρωτοδίκως, δεν υπάρχει οποιοδήποτε έγγραφο το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι υπέχει θέση έκθεσης των πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση του εφεσίβλητου. Η παραπομπή στα επισυνημμένα έγγραφα, οδηγεί σε δαιδαλώδη πορεία ανίχνευσης πράξεων του εφεσίβλητου για τις οποίες ζητείται η έκδοσή του χωρίς να καθίσταται εφικτός ο ασφαλής προσδιορισμός των συγκεκριμένων πράξεων που οι ρωσικές αρχές θεωρούν ποινικά επιλήψιμες για τη διάπραξη των οποίων θα κατηγορηθεί ο εφεσίβλητος ενώπιον των δικαστηρίων της χώρας του. Η προσαγωγή της προβλεπόμενης από το Άρθρο 12(2)(β) της Σύμβασης έκθεσης των πράξεων, αποβλέπει στη σαφή πληροφόρηση τόσο του ίδιου του εκζητούμενου προσώπου όσο και των αρχών της χώρας από την οποία ζητείται η έκδοση, περί των πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση του συγκεκριμένου προσώπου. Η γενικόλογη αναφορά σε γεγονότα και σε χαρακτηρισμούς των πράξεων δεν είναι αρκετή και δεν υποκαθιστά την απαιτούμενη από το νόμο προσαγωγή της έκθεσης των πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση. Η έκθεση των πράξεων ερμηνεύεται ότι σημαίνει τη σαφή περιγραφή των γεγονότων που αν αποδειχθούν, θα συνιστούν το αδίκημα ή τα αδικήματα που αντιστοιχούν στον «κατά νόμο χαρακτηρισμό» (των πράξεων), στοιχείο το οποίο συνιστά χωριστή και αυτοτελή προϋπόθεση του Άρθρου 12(2)(β) της Σύμβασης (ανωτέρω).

Η προσαγωγή της έκθεσης των πράξεων αποτελεί βασική προϋπόθεση για την έκδοση φυγοδίκων. Η μη προσαγωγή του συγκεκριμένου αυτού στοιχείου, χωρίς δυνατότητα λογικής υποκατάστασής του από άλλα αξιόπιστα στοιχεία που προσάγονται για σκοπούς έκδοσης αναπόφευκτα καθιστά απορριπτέα την αίτηση έκδοσης. Στην προκείμενη περίπτωση ο πρωτόδικος δικαστής ορθά διέκρινε τη **Mechanov (Αρ. 2) (2001) 1**

Α.Α.Δ. 1228 από την παρούσα υπόθεση καθότι στη Mechanov υπήρχε ένα δισέλιδο έγγραφο που δεν είχε επικεφαλίδα τη φράση «Έκθεση πράξεων». Ωστόσο, το περιεχόμενο του εν λόγω εγγράφου αποτελούσε ουσιαστικά «έκθεση πράξεων» στην έννοια του Άρθρου 12(2)(β) της Σύμβασης, ικανοποιώντας έτσι τη σχετική προϋπόθεση.

Στην υπό εξέταση υπόθεση η παραπομπή στα επισυνημμένα έγγραφα για τον εντοπισμό των ποινικά επιλήψιμων πράξεων του Κολέσνικοφ οι οποίες συνιστούν τα αδικήματα της παραποίησης αποδείξεων και απάτης δεν είναι αρκετή καθότι ολόκληρο το υλικό προς το οποίο γίνεται η παραπομπή, αποτελείται από διάφορα έγγραφα. Το πρωτόδικο δικαστήριο δεν είχε υποχρέωση να επιλέξει σε ποια από αυτά τα έγγραφα θα μπορούσε ενδεχομένως να εντοπιστεί η λεπτομερής περιγραφή των πράξεων ούτε και να ταξινομήσει, σύμφωνα με τη δική του κρίση, τις όποιες πράξεις θεωρούσε ότι ενδεχομένως συνιστούν τα ποινικά αδικήματα για τα οποία αντιμετωπίζει κατηγορίες ο εκζητούμενος. Αυτή η υποχρέωση βαρύνει αποκλειστικά το μέρος το οποίο ζητά την έκδοση. Στην προκειμένη περίπτωση η παράλειψη της Ρωσικής Ομοσπονδίας να υποβάλει την έκθεση των πράξεων ως είχε υποχρέωση, άφησε κενό που δεν μπορούσε υπό τις περιστάσεις να συμπληρωθεί με άλλο τρόπο, όπως ορθά έκρινε ο πρωτόδικος δικαστής.»

(υπογράμμιση του παρόντος Δικαστηρίου)

Η «έκθεση πράξεων» είναι απολύτως αναγκαία ούτως ώστε το Δικαστήριο να είναι σε θέση να εξετάσει το αξιόποino των πράξεων που η αιτούσα χώρα καταλογίζει στον εκζητούμενο. Επιπλέον, η προσαγωγή της προβλεπόμενης από την Σύμβαση «έκθεσης πράξεων» αποβλέπει στο να περιγραφούν με σαφή τρόπο τα γεγονότα που αν αποδειχθούν, ενώπιον των Ρωσικών Δικαστηρίων, θα συνιστούν το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση του καθ'ού η αίτηση.

Θα πρόσθετα, περαιτέρω, ότι η σημασία της σχετικής «εκθέσεως πράξεως» στις υποθέσεις όπου το αίτημα στηρίζεται στη Σύμβαση, όπως είναι η προκειμένη περίπτωση, αποκτά ακόμα ιδιαίτερη σημασία και ενέχει μεγαλύτερη σπουδαιότητα εφόσον το αποδεικτικό υλικό για έκδοση, ως αναφέρθηκε ανωτέρω, είναι αυτό που προβλέπεται από τη Σύμβαση. Απαιτούμενο αποδεικτικό υλικό σύμφωνα με το Νόμο 95/70 είναι η έκθεση γεγονότων. ~~Από τη στιγμή που δεν απαιτείται στη προκειμένη περίπτωση η επισύναψη στην αίτηση, μαρτυρίας για την ενοχή του Καθ' ου η αίτηση ούτε η δημιουργία πιθανού τεκμηρίου ενοχής του άρθρου 94 του ΚΕΦ. 155 ως προνοείται από το Νόμο 97/70 είναι θεωρώ δεδομένη η σημασία της.~~

ενος στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης το κρίσιμο ερώτημα που τίθεται, στην απουσία της «έκθεσης πράξεως», είναι κατά πόσο από το σύνολο των εγγράφων ή από οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, μεμονωμένα, που έχει ή έχουν αποσταλεί από τις Ρωσικές Αρχές μπορεί να θεωρηθεί ως η απαιτούμενη από το Άρθρο 122 της Σύμβασης «έκθεσης γεγονότων».

Έχω προβληματισθεί ιδιαίτερα ως προς το ποια θα πρέπει να είναι κατάληξη του Δικαστηρίου σε σχέση με το ζήτημα αυτό. Έχω μελετήσει λεπτομερώς το περιεχόμενο των εγγράφων που κατατέθηκαν εκ μέρους της Αιτούσας χώρας. Κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η απάντηση που θα πρέπει να δοθεί στο πιο πάνω ερώτημα θα πρέπει είναι αρνητική και συνεπώς στη προκειμένη περίπτωση με τα έγγραφα που έχουν προσκομισθεί δεν περιέχεται οποιοδήποτε έγγραφο το οποίο μπορεί να θεωρηθεί ότι υπέχει θέση έκθεσης των πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση του καθ'ού η αίτηση. Τα όσα έχουν κατατεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου δεν είναι αρκετά και δεν υποκαθιστούν την απαιτούμενη από το νόμο προσαγωγή της έκθεσης πράξεως.

Με βάση τα έγγραφα έκδοσης και ειδικότερα μέσα από τα Τεκμήρια 6,7,8 και 9, τα οποία αποτελούν αντίγραφα των Διαταγμάτων των Ρωσικών Δικαστηρίων, περιλαμβάνουν το αδίκημα που κατηγορείται ο καθ'ού η αίτηση, ο τόπος που διαπράχθηκε και ο χρόνος. Δεν υπάρχει όμως σαφής και ξεκάθαρη περιγραφή των γεγονότων και των πράξεων που ο καθ'ού η αίτηση διέπραξε που αν αποδειχθούν θα συνιστούν το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση του καθ'ού η αίτηση, στην προκειμένη περίπτωση του άρθρου 201.1 του Ρωσικού Ποινικού Κώδικα.

Ως προαναφέρθηκε ο καθ'ού η αίτηση κατηγορείται για το αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας από πρόσωπο που εκτελεί διοικητικά ή διευθυντικά καθήκοντα σε επιχείρηση ή άλλο οργανισμό με σκοπό την αποκόμιση προσωπικού οφέλους κατά των νόμιμων συμφερόντων της επιχείρησης ή του οργανισμού και με στόχο την πρόκληση ζημιάς σε άλλους με σοβαρές επιπτώσεις στα δικαιώματα και στα νόμιμα συμφέροντα ιδιωτών ή οργανισμών. Το άρθρο 201.1 με βάση το Τεκμήριο 13 (αντίγραφο της διάταξης του άρθρου) διαλαμβάνει ότι η κατάχρηση εξουσίας γίνεται «*by a person discharging managerial functions*». Στην επεξήγηση του εν λόγω άρθρου περιέχεται στο note 1 του 201.1 (Τεκμήριο 13 στη τελευταία σελίδα) ότι για τους σκοπούς ερμηνείας του εν λόγω άρθρου «*managerial functions*» είναι το πρόσωπο το οποίο «*who discharges the functions of a sole executive authority, a member of the board of Directors or any other*

giate executive body, and also a person who discharges on a permanent or temporary basis or on the basis of a special power the organizational and regulatory or administrative and economic duties». Πουθενά δεν περιγράφεται μέσα από τα έγγραφα έκδοσης ότι ο καθ'ού η αίτηση είχε τέτοιες εξουσίες ή είχε τις πιο πάνω ιδιότητες. Και τούτο γιατί μέσα από το επίσημο αίτημα (Τεκμήριο 5) γίνεται, μεταξύ άλλων απλή καταγραφή του αδικήματος που κατηγορείται. Δεν δίδονται και δεν περιγράφονται οποιεσδήποτε λεπτομέρειες για τις πράξεις που αποδίδονται στον καθ'ού η αίτηση καθώς και η ιδιότητα του ώστε αν αποδειχθούν θα συνιστούν το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση του. Στο Τεκμήριο 6B, το οποίο αποτελεί το διάταγμα για την δίωξη του καθ'ού η αίτηση ως κατηγορούμενου, η μόνη ιδιότητα που αποδίδεται στο καθ'ού η αίτηση είναι αυτή του ιδρυτή της Forward ο οποίος, ως αναφέρεται είχε πρόσβαση στην εταιρική σφραγίδα της Forward και στην ηλεκτρονική υπογραφή της διευθύντριας. Από την παράθεση των γεγονότων δεν περιγράφεται οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα του καθ'ού η αίτηση στη Forward που στοιχειοθετεί το αδίκημα του άρθρου 201.1. Δεν περιγράφεται δηλαδή ότι ο καθ'ού η αίτηση είχε τις εξουσίες του αποκλειστικού οργάνου της διαχείρισης της Forward. Δεν υπάρχει καμιά πληροφορία ή καμία αναφορά ότι ήταν μέλος του συλλογικού διευθυντικού οργάνου ή ότι είχε αποκτήσει οργανωτικές αρμοδιότητες, διευθυντικές ή διοικητικές λειτουργίες στην Forward. Παρομοίως αυτό συμβαίνει και με τα υπόλοιπα Τεκμήρια 7,8 και 9. Η περιγραφή των πράξεων μέσα από την παράθεση των πιο πάνω εγγράφων δεν στοιχειοθετούν το αδίκημα του άρθρου 201.1 για το οποίο διώκεται στη Ρωσική Ομοσπονδία ο καθ'ού η αίτηση. Δεν παραγνωρίζω πως τα γεγονότα που αναγράφονται στα έγγραφα που συνοδεύουν το αίτημα αλλά και ο αλλοδαπός Νόμος της χώρας από την οποία ζητείται η έκδοση, είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο που εξετάζει αίτηση της φύσης αυτής και δεν παρέχεται η ευχέρεια σ' αυτό να τα αμφισβητήσει (**Shimkevich**, ανωτέρω). Θα πρέπει όμως τα γεγονότα που περιέχουν την έκθεση πράξεως και που περιγράφουν το αδίκημα να δίδουν αυτές τις αναγκαίες λεπτομέρειες ώστε να διαπιστώνεται η ακριβής περιγραφή της πράξης και το κατά πόσο το αδίκημα, στη προκειμένη περίπτωση που διώχθηκε ο καθ'ού η αίτηση, στοιχειοθετείτε.

Δεν συμβαίνει όμως κάτι τέτοιο στη προκειμένη περίπτωση εφόσον η περιγραφή των πράξεων που αποδίδεται στο καθ'ού η αίτηση δεν προσδιορίζει επακριβώς τις πράξεις ώστε να στοιχειοθετείται το αδίκημα που του καταλογίζεται. Περιγράφεται μόνο ως ιδρυτής κάτι που δεν είναι αρκετό με βάση το άρθρο 201.1 ως παρατέθηκε ανωτέρω να στοιχειοθετηθεί οποιαδήποτε πράξη. Το ότι είναι ιδρυτής δεν σημαίνει αυτομάτως ότι έχει

οντικά ή διοικητικά καθήκοντα στοιχεία που είναι προσपाιτούμενα για την στοιχειοθετήσε του άρθρου 201.1. Απουσιάζουν επομένως κατ'επέκταση εκείνες οι λεπτομέρειες και η σαφής περιγραφή των πράξεων πώς και με ποιο τρόπο ο καθ'ού η αίτηση και κάτω από ποια ιδιότητα είχε πρόσβαση στα εν λόγω στοιχεία. Δεν υπάρχει στη βάση των πιο πάνω διαυγής εικόνα για το ποια ακριβώς είναι η συμπεριφορά που αποδίδεται στον καθ'ού η αίτηση. Ότι αναδύεται μέσα από τα έγγραφα που έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, είναι μια συγκεχυμένη και ασαφής περιγραφή των πράξεων για το ποια ήταν η ιδιότητα του και τα καθήκοντα του στη Forward.

Στο Τεκμήριο 5B, το οποίο αποτελεί το επίσημο αίτημα των Ρωσικών Αρχών αναφέρεται, στη παράγραφο 2, με ξεκάθαρο τρόπο ότι λεπτομερής περιγραφή του αδικήματος για το οποίο διέπραξε ο καθ'ού η αίτηση γίνεται στα έγγραφα που επισυνάπτονται στην εν λόγω επιστολή. Παραπέμπω αυτούσια στην εν λόγω αγγλική μετάφραση «Detailed description of the crime committed by Mr A.A.Denim is set forth in the documents attached hereto». Είναι προφανές μέσα από το σχετικό λεκτικό ότι πρόθεση των Ρωσικών αρχών είναι να δώσουν λεπτομερείς περιγραφή των συνθηκών για το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται ο καθ'ού η αίτηση. Όμως τα επισυνημμένα έγγραφα αφορούν αποφάσεις Ρωσικών Δικαστηρίων στα οποία γίνεται αναφορά σε γεγονότα που σχετίζονται με το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται ο καθ'ού η αίτηση. Ωστόσο δεν υπάρχει οποιοδήποτε έγγραφο το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι υπέχει θέση έκθεσης των πράξεων εφόσον σε κανένα από τα γεγονότα που περιγράφονται δεν δίδεται επαρκής περιγραφή των αξιόποινων πράξεων του καθ'ού η αίτηση που στοιχειοθετούν το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται.

Το πιο πάνω συμπέρασμα του Δικαστηρίου ενισχύεται και από το γεγονός ότι όπως προκύπτει από τα υπόλοιπα έγγραφα ο καθ'ού η αίτηση κατηγορήθηκε αρχικά στη βάση του άρθρου 159.4. Το ένταλμα σύλληψης Τεκμήριο 8 αλλά και το διεθνές ένταλμα σύλληψης (Τεκμήριο 9) αναφέρουν ότι το αδίκημα που διέπραξε ο καθ'ού η αίτηση είναι αυτό της απάτης, ως περιγράφεται στα εν λόγω έγγραφα «intent to fraud», στη βάση του πιο πάνω άρθρου. Το Τεκμήριο 6B, το οποίο αποτελεί το διάταγμα για δίωξη του κατηγορουμένου, έχει ως βάση το άρθρο 201.1 καθώς και το επίσημο αίτημα και η σχετική εξουσιοδότηση. Το γεγονός αυτό αποτελεί ακόμη ένα επιβαρυντικό στοιχείο για την αναγκαιότητα ορθής και σαφής εικόνας των περιγραφόμενων πράξεων. Επικρατεί επομένως σκιά και ασάφεια στην απουσία έκθεσης πράξεων για το ποιες είναι οι αξιόποινες πράξεις που αποδίδονται στο καθ'ού η αίτηση. Εκείνο που προκύπτει με

αιότητα στα πιο πάνω έγγραφα είναι ότι τόσο τα έγγραφα που έχουν ως βάση το άρθρο 159.4 όσο και τα έγγραφα που έχουν ως βάση το άρθρο 201.1 περιγράφουν και αποδίδουν στο καθ'ού η αίτηση τις ίδιες ακριβώς πράξεις. Επομένως θα έπρεπε να παρατίθενται εκείνα τα αναγκαία και περιγραφόμενα γεγονότα που να περιγράφουν τις πράξεις του καθ'ού η αίτηση ώστε να στοιχειοθετούν το αδίκημα του άρθρου 201. Κάτι τέτοιο όμως δεν συμβαίνει στη προκειμένη περίπτωση.

Στη βάση των πιο πάνω το Δικαστήριο καταλήγει ότι η προϋπόθεση του άρθρου 12(B) δεν πληρείται εφόσον δεν έχει επισυναφθεί «έκθεση πράξης» στα έγγραφα που έχουν αποσταλεί και τα οποία υποστηρίζουν το αίτημα. Ούτε υπάρχει οποιοδήποτε έγγραφο το οποίο μπορεί να υποκαταστήσει την προαπαιτούμενη από το Νόμο έκθεση πράξης. Στη βάση των πιο πάνω και στην απουσία έκθεσης γεγονότων το Δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να επιλέξει σε ποια από τα έγγραφα (με δεδομένο την παραδοχή της Μ.Α 2 ότι δεν έχει αποσταλεί έκθεση πράξεων) θα μπορούσε ενδεχομένως να εντοπιστεί η λεπτομερής περιγραφή των πράξεων στα έγγραφα που έχουν αποσταλεί. Ούτε και το Δικαστήριο μπορεί να προβεί σε εικασίες ότι επειδή ο καθ'ού η αίτηση ήταν ιδρυτής είχε αυτομάτως διοικητικά και διευθυντικά καθήκοντα. Εξ' άλλου, όταν η σύμβαση αναφέρεται σε «έκθεση πράξεων», μιλά για ένα μόνο έγγραφο που οφείλει να αποστείλει η αιτούσα χώρα και όχι σε σειρά εγγράφων από τα οποία το Δικαστήριο θα μπορούσε να επιλέξει κάποια που αναφέρονται στα γεγονότα της υπόθεσης. Αυτό άλλωστε δεν επιτρέπεται από την νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου (**Kolesnikov** ανωτέρω). Ούτε και η θέση της Μ.Α 2 μπορεί να συναχθεί για τους λόγους που εξήγησα ότι η «έκθεση πράξεων» στη προκειμένη περίπτωση αποτελεί το ένταλμα σύλληψης. Επομένως στην προκειμένη περίπτωση την παρούσα περίπτωση τυγχάνει εφαρμογής ο λόγος της υπόθεσης **Kolesnikov** (ανωτέρω). Η αίτηση έκδοσης δεν είναι συμβατή με την προϋπόθεση που θέτει η Σύμβαση επειδή δεν έχει συμπεριληφθεί στην αίτηση η «έκθεση πράξεων» και δεν υπάρχει κανένα έγγραφο το οποίο θα μπορεί να θεωρηθεί ως απαιτούμενη από το Νόμο «έκθεση γεγονότων».

Δεν παραγνωρίζω ότι δεν τέθηκε οποιοδήποτε ζήτημα από τον τότε συνήγορο του καθ'ού η αίτηση για το ότι δεν περιέχεται στα έγγραφα που έχουν αποσταλεί οποιαδήποτε έκθεση πράξεων. Το βάρος όμως εναπόκειται στη Αιτήτρια χώρα όπως έχει νομολογηθεί κατά πόσο συντρέχουν εκείνες οι προϋποθέσεις που τάσσει η Σύμβαση για την έκδοση του καθ'ού η αίτηση.

Extradition European standards Explanatory notes on the Council of Europe convention and protocols and minimum standards protecting persons subject to transnational criminal proceeding <https://rm.coe.int/extradition-european-standards-explanatory-notes-on-the-council-of-eur/16804924cc> αναφέρεται

ότι:

«Article 12, paragraph 2.b, requires that such facts be described separately, one by one, in detail. Vague references, for example, to "a number of thefts committed between January and April 1997" should be avoided. It goes without saying that there must be clear accord between the facts mentioned in the warrant of arrest and those described for the purposes of Article 12, paragraph 2.b.... Furthermore, such a request must be made in writing and be supported by documents relating to the conviction, detention order or arrest warrant; a statement of the offences for which extradition is requested; and a statement of the relevant law and information pertaining to the identity and nationality of the person concerned.150 »

Στην ιστοσελίδα United Nations Office on Drugs and Crime <https://www.unodc.org/> δημοσιεύεται εγχειρίδιο από το **«The Informal Expert Working Group on Effective Extradition Casework Practice of the UNODC Legal Advisory Programme met in Vienna in 2004 to discuss the most common impediments in major legal traditions to efficient and effective extradition (see Tool 4.2).»**

Σε αυτό αναφέρεται ότι:

«Statement of the offence(s) A statement of the offence(s) for which extradition is requested and a description of the acts or omissions constituting the alleged offence(s), including an indication of the time and place of commission. Also the maximum sentence for each offence, the degree of participation in the offence by the person sought and all relevant limitation periods».

(υπογράμμιση του παρόντος Δικαστηρίου)

Επομένως όπως προκύπτει από το περιεχόμενο των εγγράφων που έχουν αποσταλεί η γενικόλογη αναφορά σε γεγονότα και σε χαρακτηρισμούς των πράξεων δεν είναι αρκετή και δεν υποκαθιστά την απαιτούμενη από το νόμο προσαγωγή της έκθεσης των πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση. Η έκθεση των πράξεων ερμηνεύεται ότι σημαίνει τη σαφή περιγραφή των γεγονότων που αν αποδειχθούν, θα συνιστούν το αδίκημα ή τα αδικήματα που αντιστοιχούν στον «κατά νόμο χαρακτηρισμό» (των πράξεων), στοιχείο το οποίο συνιστά χωριστή και αυτοτελή προϋπόθεση του Άρθρου 12(2)(β) της Σύμβασης

ανωτέρω). Κάτι τέτοιο ως ανάφερα δεν συντρέχει στη προκειμένη περίπτωση. Στην προκειμένη περίπτωση η παράλειψη της Ρωσικής Ομοσπονδίας να υποβάλει την έκθεση των πράξεων ως είχε υποχρέωση, άφησε κενό που δεν μπορούσε υπό τις περιστάσεις να συμπληρωθεί με άλλο τρόπο. Η προσαγωγή της έκθεσης των πράξεων αποτελεί βασική προϋπόθεση για την έκδοση φυγοδίκων. Η μη προσαγωγή του συγκεκριμένου αυτού στοιχείου, χωρίς δυνατότητα λογικής υποκατάστασης του από άλλα αξιόπιστα στοιχεία που προσάγονται για σκοπούς έκδοσης αναπόφευκτα σημαίνει ότι δεν πληρούνται οι τυπικές προϋποθέσεις για την επιτυχή κατάληξη του αιτήματος για έκδοση και συνεπακόλουθα οδηγούν το αίτημα σε απόρριψη.

Η απουσία της, στη προκειμένη περίπτωση, αποκτά και προσλαμβάνει ακόμη επιβαρυντικές προς την Αιτούσα χώρα περιστάσεις, με δεδομένη τη συντριπτική μαρτυρία που ο καθ'ού η αίτηση προσκόμισε στο Δικαστήριο για να αποδείξει και να θέσει ενώπιον του Δικαστηρίου σοβαρά ερωτήματα με αποκλειστικό σκοπό να δείξει στο Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, ότι δεν περιέχονται στοιχεία σε σχέση με τις περιγραφόμενες πράξεις που αποδίδονται στον καθ'ού η αίτηση σε σχέση με το αδίκημα του άρθρου 201. Οι εν λόγω εμπειρογνώμονες αλλά και ο Μ.Υ 3 ανέφεραν ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε πληροφορία ότι περιέχονται στοιχεία ότι ο καθ'ού η αίτηση είχε οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα από αυτήν του ιδρυτή. Πουθενά σε κανένα έγγραφο δεν υπάρχει αναφορά ότι ο καθ'ού η αίτηση είχε οποιαδήποτε άλλη θέση ή ασκούσε διοικητικά καθήκοντα στη Forward. Θέλω να τονίσω ότι δεν αποφαινομαι επί της ουσίας σε κανένα βαθμό αλλά και ούτε αποφασίζω για την αθωότητα ή όχι του καθ'ού η αίτηση ή ότι αποδέχομαι ότι ο καθ'ού η αίτηση δεν είχε οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα. Το τί θέλω να καταδείξω, με τις σχετικές αναφορές μου, είναι ότι στη απουσία έκθεσης γεγονότων δημιουργούνται σοβαρά κενά ως προς το ποια ήταν η αξιόποινη συμπεριφορά του καθ'ού η αίτηση.

Παρά την πιο πάνω κατάληξη μου, που ουσιαστικά κρίνει και την τύχη της παρούσας αίτησης που δεν είναι άλλη από την απόρριψη της, θα προχωρήσω να εξετάσω κατά πόσο κωλύεται η έκδοσης του καθ'ού η αίτηση, ένεκα οποιασδήποτε επιφύλαξης που τίθεται στην Σύμβαση.

Όσον αφορά την απαιτούμενη από το άρθρο 12.2(γ) της Σύμβασης παρουσίαση αντιγράφων των κατ' εφαρμογή διατάξεων κατά το χρόνο που αποδίδεται στον καθ' ου η αίτηση η αξιόποινη συμπεριφορά (**Natalia Kononova** (ανωτέρω) ως αυτή καθορίζεται στην αίτηση του γραφείου του Κρατικού Εισαγγελέα της Ρωσικής Ομοσπονδίας η

αχθείσα μαρτυρία αποκαλύπτει τα εξής. Στο έγγραφο το οποίο τιτλοφορείται ως «Extract from the Criminal Code of the Russian Federation» (Τεκμήριο 13) περιλαμβάνονται αποσπάσματα του Ποινικού Κώδικα της Ρωσικής Ομοσπονδίας και ειδικότερα του άρθρου 201 για το οποίο ζητείται η έκδοση του καθ'ού η αίτηση. Ως προς το ότι δεν έχει επέλθει παραγραφή της ευχέρειας δίωξης του καθ'ού η αίτηση, παραπομπή γίνεται στην επιστολή του Γενικού Εισαγγελέα της Ρωσικής Ομοσπονδίας (Τεκμήριο 5). Με δεδομένο, ότι, δεν έχει τεθεί οτιδήποτε ενώπιον μου που να θέτει υπό αμφισβήτηση ότι τα αντίγραφα των διατάξεων που παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο (ως έχει προαναφερθεί), αποτελούν το ισχύον νομικό καθεστώς, αποδέχομαι ότι υπάρχει συμμόρφωση σχετικά με τις διατάξεις του άρθρου 12.2(γ) της Σύμβασης.

Τέλος, σε ότι αφορά την άλλη προϋπόθεση που επίσης τίθεται από το Άρθρο 12.2(γ) της Σύμβασης, ήτοι, ο «κατά το δυνατόν ακριβέστερος χαρακτηρισμός του καταζητουμένου ατόμου και πάσα ετέρα πληροφορία δυναμένη να καθορίση την ταυτότητα και την εθνικότητα τούτου», διαπιστώνεται, από την προσκομισθείσα μαρτυρία, ότι πληρείται και αυτή. Κατ' αρχήν, ως προς το ότι ο καθ'ού η αίτηση ταυτίζεται με τον εκζητούμενο, από τις αρχές της Ρωσικής Ομοσπονδίας δεν αμφισβητήθηκε από πλευράς του καθ'ού η αίτηση, αντίθετα ο ίδιος παραδέχεται το γεγονός αυτό (Andrei Ghincul, Πολιτική Αίτηση Αρ. 3/2016, 05/02/2016). Σε κάθε περίπτωση, τα στοιχεία που εστάλησαν από το γραφείο του Κρατικού Εισαγγελέα, συνοδευτικά του αιτήματος για έκδοση, αποδεικνύουν την ταυτότητα και την εθνικότητα του καθ'ού η αίτησης, ως του φυγόδικου, στον απαιτούμενο βαθμό (Τεκμήριο 10 και 11). Ικανοποιούμαι ότι ενώπιον μου σε αυτήν την διαδικασία ο φυγόδικος είναι πράγματι ο καθ'ού η αίτηση.

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΠΛΕΥΡΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Απαραίτητη προϋπόθεση επιτυχίας της αίτησης είναι η ικανοποίηση του κανόνα της διπλής, άλλως αμφοτερόπλευρης, εγκληματικότητας ως προνοεί το άρθρο 2 της Σύμβασης.

Ως προς το ζήτημα της αρχής της αμφίπλευρης εγκληματικότητας, δεν είναι αναγκαίο να υπάρχει ταύτιση των ποινικών αδικημάτων στις δύο χώρες, αλλά, απλώς, να συνυπάρχει το στοιχείο της διπλής εγκληματικότητας, δηλαδή, να στοιχειοθετείτε από την ίδια

υρία, η διάπραξη αδικημάτων τόσο στη χώρα που επιδιώκει την έκδοση, όσο και στη χώρα που θα προβεί στην έκδοση (**Gani v Δημοκρατίας** (1991) 2 ΑΑΔ 134, **Hachem** (ανωτέρω), **Suray** (2011) 1Α ΑΑΔ 453, **Kotlyarenko v Διευθυντή Κεντρικών Φυλακών** (ανωτέρω).

Στην **Kotlyarenko**, ανωτέρω, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου επιβεβαιώνει την αρχή ότι το κριτήριο, κατά την απόφαση έκδοσης φυγοδίκου, δεν είναι το κατά πόσο το αδίκημα που αναφέρεται στο αλλοδαπό ένταλμα Σύλληψης είναι ουσιαστικά παρόμοιο με αδίκημα του ημεδαπού δικαίου δυνάμει του ημεδαπού νόμου, αλλά ότι η συμπεριφορά του φυγοδίκου θα συνιστούσε αδίκημα σύμφωνα με το ημεδαπό δίκαιο».

Αυτό που εξετάζεται, επομένως, είναι αν από το υλικό που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου με την Έκθεση Γεγονότων και των συνοδευτικών εγγράφων, αποκαλύπτεται επιλήψιμη συμπεριφορά που να παρέχει τη δυνατότητα αναγνώρισεως ποινικού αδικήματος με βάση την ημεδαπή νομοθεσία (**Shimkevich**, ανωτέρω, με αναφορά στην **Konovalova** (ανωτέρω).

Όπως εξηγείται στις αποφάσεις, γνώμονα προσδιοριστικό των αδικημάτων στην Δημοκρατία, αποτελεί η υπουργική εξουσιοδότηση, σε συνάρτηση με τα αναφερόμενα και καθοριζόμενα στην αίτηση ως προς το νόμο του αιτούντος κράτους (**Hachem** (ανωτέρω), **Petrov** (1996) 1 ΑΑΔ 535 και **Efimov** (ανωτέρω). Με βάση την προαναφερόμενη νομολογία η μαρτυρία για την έκδοση φυγοδίκου εξετάζεται με αναφορά στα αδικήματα που προσδιορίζονται στην εξουσιοδότηση, τα οποία δεν είναι απαραίτητο να συμπίπτουν στα τυπικά τους στοιχεία με εκείνα που αναγράφονται στο ένταλμα σύλληψης. Σύμφωνα με τις εν λόγω αποφάσεις το κριτήριο κατά την απόφαση έκδοσης φυγοδίκου δεν είναι το κατά πόσο το αδίκημα που αναφέρεται στο αλλοδαπό ένταλμα σύλληψης είναι ουσιαστικά παρόμοιο με αδίκημα δυνάμει του ημεδαπού νόμου, αλλά κατά πόσο η συμπεριφορά του φυγοδίκου, αν αυτή παρατηρηθεί στη χώρα από την οποία ζητείται η έκδοση, θα συνιστούσε αδίκημα σύμφωνα με το νόμο της χώρας αυτής **Shimkevich**, (ανωτέρω).

η συμπεριφορά που καταλογίζεται από τις αρχές του αιτούντος κράτους στον κλητούμενο, συνιστά κολάσιμη πράξη κατά το ποινικό δίκαιο της χώρας αυτής, δεν είναι θέμα που τίθεται προς εξέταση από το Δικαστήριο που επιλαμβάνεται του αιτήματος έκδοσης, εφόσον αυτό εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των αρμόδιων αρχών του αιτούντος κράτους και ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός περί του γεγονότος αυτού, πρέπει να εκλαμβάνεται ως δεδομένος (**Konovalova**, ανωτέρω).

Συνεπώς, σε ότι αφορά την υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο, δεν μπορεί παρά να λάβει ως δεδομένο ότι η συμπεριφορά που καταλογίζεται από τις αρχές της Ρωσικής Ομοσπονδίας στον καθ'ού η αίτηση συνιστά ποινικό αδίκημα. Είναι άσχετο το γεγονός σε σχέση με του κατά πόσο πληρείται η προϋπόθεση αυτή, ότι ελλείπει η απουσία έκθεσης πράξεως. Αυτό που έχει σημασία στη προκειμένη περίπτωση είναι κατά πόσο η συμπεριφορά του καθ'ού η αίτηση όπως περιγράφεται θα συνιστούσε αδίκημα σύμφωνα με τους νόμους της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Σύμφωνα με την Υπουργική εξουσιοδότηση (**Τεκμήριο 1**), η κατ' ισχυρισμό, συμπεριφορά του καθ'ού η αίτηση, τιμωρείται ποινικά και στην Δημοκρατία, δυνάμει των προνοιών συγκεκριμένα των άρθρων 20 (αυτουργοί), 255 (κλοπή), 262 (γενική ποινή κλοπής), 269 (κλοπή από διευθυντές ή αξιωματούχους εταιρειών), 300 (απάτη), 331 (ορισμός πλαστογραφίας), 333 (καταρτισμός πλαστού εγγράφου, 334 (πρόθεση καταδολίευσης), 335 (γενική ποινή πλαστογραφίας) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 καθώς, επίσης, και κατά παράβαση των άρθρων 197 (διατάξεις ως προς την ευθύνη αξιωματούχων και ελεγκτών) και 375(2) (διάταξη ως την έννοια του "αξιωματούχος που ευθύνεται για παράλειψη") του Περί Εταιρειών Νόμου Κεφ. 113, τα οποία επιφέρουν ποινή φυλάκισης άνω του ενός έτους. Οι θέσεις αυτές με βρίσκουν σύμφωνο και οι ποινικές κολάσιμες πράξεις του καθ'ού η αίτηση εάν μεταφέροντο στη Κύπρο δημιουργούν πιθανόν τεκμήριο ενοχής του σε σχέση με τα πιο πάνω αδικήματα. Ως εκ τούτου οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου έχουν ικανοποιηθεί. Η μαρτυρία για το ποινικά κολάσιμο των φερόμενων πράξεων του στη Ρωσική Ομοσπονδία δεν κρίνεται επί της ουσίας ή της αποδεικτικής της αξίας από το Δικαστήριο. Το Δικαστήριο αντικρύζει το ζήτημα στη βάση του πιθανού τεκμηρίου ενοχής κατ' αντιστοιχία με το τι αναμένεται να εξεταστεί στις προανακρίσεις κατά το άρθρο 94 του Κεφ. 155, (**Suray κ.ά.** ανωτέρω).

αρχή ή μη του αιτητή αφορά την αιτούσα χώρα κατά τις εκεί λαμβανόμενες διαδικασίες και το αποδεικτικό δίκαιο.

Συνεπώς, σε ότι αφορά την υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο, δεν μπορεί παρά να λάβει ως δεδομένο ότι η συμπεριφορά που καταλογίζεται από τις αρχές της Ρωσικής Ομοσπονδίας στον καθ'ού η αίτηση (ως έχει προαναφερθεί), συνιστά κολάσιμη πράξη κατά το δίκαιο της Ρωσικής Ομοσπονδίας, τιμωρούμενη με ποινές στερητικές της ελευθερίας, τουλάχιστον ενός έτους. Από το έγγραφο «Extract from the Criminal Code of the Russian Federation» (Τεκμήριο 13B) προκύπτει ότι το εν λόγω αδίκημα για τα οποία θα διωχθεί ο καθ'ού η αίτηση τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης μέχρι και 10 ετών για το αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας από πρόσωπο που εκτελεί διοικητικά ή διευθυντικά καθήκοντα σε επιχείρηση ή άλλο οργανισμό. Συνεπώς η προβλεπόμενη ποινή για τα συγκεκριμένα αδικήματα σε περίπτωση καταδίκης υπερβαίνει το ένα έτος.

Επομένως, εφόσον στην υπό κρίση αίτηση τα αδικήματα για τα οποία ζητείται η έκδοση τιμωρούνται με βάση τους νόμους και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών με στέρηση της ελευθερίας για περίοδο που υπερβαίνει το ένα έτος, πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 2.1. της Συνθήκης για να χωρήσει έκδοση του καθ'ού η αίτηση. Οι πράξεις δηλαδή που αποδίδονται στον καθ'ού η αίτηση είναι ποινικά κολάσιμες από το δίκαιο και των δύο χωρών.

ΘΕΣΕΙΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ ΚΑΘ'ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ

Αποτελεί εισήγηση της συνηγόρου του καθ'ού η αίτηση ότι η έκδοση του καθ' ου η αίτηση επιζητείται για σκοπούς ανάκρισης του και μέσα από τη μαρτυρία δεν αναγνωρίζεται οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα ή επιλήψιμη συμπεριφορά εκ μέρους του. Και τούτο γιατί με τα όσα ανέφερε ο Μ.Α 4 ο καθ'ού η αίτηση δεν έχει κατηγορηθεί και ότι η έκδοση του ζητείται για σκοπούς συνέχισης και διερεύνησης της υπόθεσης.

Δεν συμφωνώ με κάθε σεβασμό με τη θέση αυτή. Με βάση το άρθρο 1 της Σύμβασης τα Συμβαλλόμενα είναι υπόχρεα να εκδώσουν πρόσωπα τα οποία, μεταξύ άλλων, είναι καταδιωκόμενα για παραβάσεις. Με βάση το επίσημο αίτημα (Τεκμήριο 5B) ζητείται η έκδοση του καθ'ού η αίτηση εναντίον του οποίου καταχωρίστηκε ποινική υπόθεση στη

ο καθ'ού η αίτηση έλαβε το καθεστώς του κατηγορουμένου (Τεκμήριο 6B). Δεν καταχωρήθηκε κατηγορητήριο εναντίον του καθ'ού η αίτηση, μέχρι στιγμής, εφόσον ως ανάφερε ο Μ.Α 4 για να καταχωριστεί τέτοιο κατηγορητήριο θα πρέπει ο καθ'ού η αίτηση να είναι παρών. Επομένως με βάση τα πιο πάνω δεν θα συμφωνήσω με την εισήγηση της ευπαίδευτης συνηγόρου για τον καθ'ού η αίτηση την οποία και απορρίπτω. Συνάγεται ότι η έκδοση του καθ'ού η αίτηση ζητήθηκε με σκοπό να ασκηθεί εναντίον του ποινική δίωξη.

Αποτελεί περαιτέρω θέση της ευπαίδευτου συνηγόρου του καθ'ού η αίτηση ότι, με την ενώπιον του Δικαστηρίου τεθείσα μαρτυρία, υπάρχουν σοβαρές και εύλογες υποψίες ότι εάν εκδοθεί ο καθ'ού η αίτηση στη Ρωσική Ομοσπονδία ο κανόνας της ειδικότητας δεν θα τηρηθεί στη περίπτωση του καθ'ού η αίτηση. Το άρθρο 14 της Σύμβασης διαλαμβάνει ότι πρόσωπο που εκδίδεται δεν μπορεί να διωχθεί, καταδικασθεί ή κρατηθεί για εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας, ή περιορισθεί ή ατομική του ελευθερία για οποιανδήποτε πράξη προγενέστερη της παράδοσης του. Με βάση τα έγγραφα έκδοσης έχει εκδοθεί εναντίον του καθ'ού η αίτηση, ως αναφέρθηκε ανωτέρω, διάταγμα δίωξης του στην ποινική υπόθεση με αριθμό 11701050010001298. Στο επίσημο αίτημα αναγράφεται ότι *«The Prosecutor General's Office of the Russian Federation guarantees that will be prosecuted and punished only for the crime, for which his extradition is requested»*. Στα πλαίσια της κανονικότητας και της αμοιβαιότητας δόθηκαν εγγυήσεις από την Ρωσική Ομοσπονδία ότι ο καθ'ού η αίτηση θα δικασθεί μόνο για το αδίκημα του άρθρου 201.2 στη πιο πάνω ποινική υπόθεση. Έπεται στη βάση των πιο πάνω ότι και αυτή η εισήγηση του καθ'ού η αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει.

Αποτελεί επίσης περαιτέρω εισήγηση και θέση της υπεράσπισης ότι σε περίπτωση που ο καθ'ού η αίτηση εκδοθεί στη Ρωσική Ομοσπονδία θα παραβιασθεί το δικαίωμα του σε δίκαιη δίκη, εφόσον με βάση τα γεγονότα που έχουν τεθεί ενώπιον του το δικαίωμα του αυτό έχει ήδη παραβιασθεί. Θα παραβιασθεί επίσης το δικαίωμα του στη ζωή και ότι ο ίδιος εάν εκδοθεί θα υποστεί βασανιστήρια και απάνθρωπη μεταχείριση.

Σε υποθέσεις έκδοσης φυγοδίκων εάν υπάρχει κίνδυνος να παραβιασθούν τα ανθρώπινα τους δικαιώματα, δεν αποκλείεται να τύχουν εξέτασης από το Δικαστήριο το οποίο εξετάζει το σχετικό αίτημα. Αυτό αποφασίσθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων (Ε.Δ.Α.Δ.) στην υπόθεση **Soering v. United Kingdom** (App.No 4038/88 7.7.1989) στην οποία λέχθηκαν τα ακόλουθα:

«113. The right to a fair trial in criminal proceedings, as embodied in Article 6 (art. 6), holds a prominent place in a democratic society (see, inter alia, the Colozza judgment of 12 February 1985, Series A no. 89, p. 16, § 32). The Court does not exclude that an issue might exceptionally be raised under Article 6 (art. 6) by an extradition decision in circumstances where the fugitive has suffered or risks suffering a flagrant denial of a fair trial in the requesting country.»

(υπογράμμιση του παρόντος Δικαστηρίου)

Με βάση την πιο πάνω υπόθεση καθίσταται ξεκάθαρο ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα ενός φυγόδικου εξετάζονται ακόμη από το Δικαστήριο και στην περίπτωση που αυτά έχουν ήδη παραβιασθεί, όπως είναι και η εισήγηση της υπεράσπισης.

Το Δικαστήριο που εξετάζει υπόθεση έκδοσης, πρέπει να ενεργεί συμβατά με τα δικαιώματα του καθ' ου η αίτηση ως αυτά ορίζονται από την **Ε.Σ.Δ.Α.**, σε ότι αφορά τον τρόπο που αντιμετωπίζει το ζήτημα. Και, κατά δεύτερον, ο καθ' ου η αίτηση δεν μπορεί να εκδοθεί εάν αυτό (δηλαδή η ίδια η έκδοσης του) θα παραβίαζε τα κατοχυρωμένα, βάσει της **Ε.Σ.Δ.Α.**, δικαιώματα του.

Στην υπόθεση **Yazeed Essa** (2007) 1B A.A.Δ 1127, το Ανώτατο Δικαστήριο με αναφορά στην υπόθεση **Soering** (πιο πάνω), επικύρωσε την προσέγγιση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας να εξετάσει σε διαδικασία έκδοσης φυγόδικου, ισχυρισμούς που τέθηκαν από τον καθ' ου η αίτηση για παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την αιτήτρια χώρα.

Σε σχέση με το βάρος απόδειξης που φέρει το πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση λέχθηκαν τα ακόλουθα στην Αίτηση του **Yassed Essad** πιο πάνω:

*«Το θέμα του βάρους της απόδειξης των ισχυρισμών του προσώπου εναντίον του οποίου εξετάζεται αίτηση για την έκδοση του έχουν καθοριστεί με τον πιο κάτω τρόπο από το Δικαστή Diplock στην υπόθεση **Fernandez v. Government of Singapore** [1971] 2 All E.R. 691 ως ακολούθως:*

«38. Το βάρος απόδειξης για τα πιο πάνω θέματα βρίσκεται στους ώμους του καθ' ου η αίτηση και δεν είναι αυτό της ποινικής δίκης δηλ. έξω από κάθε λογική αμφιβολία ούτε της αστικής υπόθεσης δηλ. με βάση το ισοζύγιο των πιθανοτήτων. Είναι κατώτερο απ' αυτά, δοθέντος της

σοβαρότητας των συνεπειών επιστροφής ενός προσώπου. Είναι αρκετό εάν το Δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι υπάρχει εύλογη πιθανότητα (*reasonable chance*), ουσιώδεις λόγοι να πιστεύει (*substantial grounds for thinking*) ή σοβαρή πιθανότητα (*serious possibility*) να υφίστανται αυτές οι επιπτώσεις. Σε τέτοια περίπτωση ο φυγόδικος δεν θα εκδοθεί».

Το άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α, σε ό,τι εν προκειμένω διαφέρει, διαλαμβάνει ότι:

1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίο θα αποφασίση είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. Η απόφασις δέον να εκδοθή δημοσία, η είσοδος όμως εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων δύναται να απαγορευθή εις τον τύπον και το κοινόν καθ' όλην ή μέρος της διαρκείας της δίκης προς το συμφέρον της ηθικής, της δημοσίας τάξεως ή της εθνικής ασφαλείας εν δημοκρατική κοινωνία, όταν τούτο ενδείκνυται υπό των συμφερόντων των ανηλίκων ή της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή εν τω κρινομένω υπό του Δικαστηρίου ως απολύτως αναγκαίου μέτρω, όταν υπό ειδικάς συνθήκας η δημοσιότητα θα ηδύνατο να παραβλάβη τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.
2.
3. Ειδικώτερον, πας κατηγορούμενος έχει δικαίωμα:
 - α.
 - β.
 - γ. όπως υπερασπίση ο ίδιος εαυτόν ή αναθέση την υπεράσπισίν του εις συνήγορον της εκλογής του, εν η δε περιπτώσει δεν διαθέτει τα μέσα να πληρώση συνήγορον, να τω παρασχεθή τοιούτος δωρεάν, όταν τούτο ενδείκνυται υπό του συμφέροντος της δικαιοσύνης.
 - δ.
 - ε. ...

Παρά το γεγονός ότι, επικρατέστερα, η διαδικασία έκδοσης φυγόδικου, έχει εγείρει ζητήματα παραβιάσεων του Άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α. (πραγματικός κίνδυνος υποβολής σε βασανιστήρια ή σε απάνθρωπη ή σε εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία), η νομολογία του καταδεικνύει, ότι, και άλλα άρθρα της Ε.Σ.Δ.Α. (όπως είναι για παράδειγμα και το Άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α. που κατοχυρώνει το δικαίωμα της δίκαιης δίκης) μπορούν να αποτελέσουν λόγο άρνησης αιτήματος έκδοσης (ή απέλασης) (**R (Ullah) v Special Adjudicator** [2004] 2 A.C. 323, HL).

Το ΕΔΑΔ στην **Othman (ABU QATADA) v. The United Kingdom**, Application no

09, 17/01/2012, την οποία εύστοχα με παρέπεμψε η συνήγορος του καθ' ου η αίτηση καθόρισε τα πρότυπα προστασίας του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη σε περίπτωση έκδοσης ή απέλασης, ερμηνεύοντας την έννοια της κατάφωρης παραβίασης του εν λόγω δικαιώματος ως ακολούθως:

«a. The "flagrant denial of justice" test...258. It is established in the Court's case-law that an issue might exceptionally be raised under Article 6 by an expulsion or extradition decision in circumstances where the fugitive had suffered or risked suffering a flagrant denial of justice in the requesting country...In the Court's case-law, the term "flagrant denial of justice" has been synonymous with a trial which is manifestly contrary to the provisions of Article 6 or the principles embodied therein (*Sejdovic v. Italy* [GC], no. 56581/00, § 84, ECHR 2006-11; *Stoichkov*, cited above, § 56, *Drozd and Janousek* cited above, § 110). Although it has not yet been required to define the term in more precise terms, the Court has nonetheless indicated that certain forms of unfairness could amount to a flagrant denial of justice. These have included:

- conviction in absentia with no possibility subsequently to obtain a fresh determination of the merits of the charge (*Einhorn*, cited above, § 33; *Sejdovic*, cited above, § 84; *Stoichkov*, cited above, § 56);
- a trial which is summary in nature and conducted with a total disregard for the rights of the defence (*Bader and Kanbor*, cited above, § 47);
- detention without any access to an independent and impartial tribunal to have the legality the detention reviewed (*Al-Moayad*, cited above, § 101);
- deliberate and systematic refusal of access to a lawyer, especially for an individual detained in a foreign country (*ibid.*).

258. It is noteworthy that, in the twenty-two years since the *Soering* judgment, the Court has never found that an expulsion would be in violation of Article 6. This fact, when taken with the examples given in the preceding paragraph, serves to underline the Court's view that "flagrant denial of justice" is a stringent test of unfairness. A flagrant denial of justice goes beyond mere irregularities or lack of safeguards in the trial procedures such as might result in a breach of Article 6 if occurring within the Contracting State itself. What is required is a breach of the principles of fair trial guaranteed by Article 6 which is so fundamental as to amount to a nullification, or destruction of the very essence, of the right guaranteed by that Article. In assessing whether this test has been met, the Court considers that the same standard and burden of proof should apply as in Article 3 expulsion cases. Therefore, it is for the applicant to adduce evidence capable of proving that there are substantial grounds for believing that, if he is removed from a Contracting State, he would be exposed to a real risk of being subjected to a flagrant denial of justice. Where such evidence is adduced, it is for the Government to dispel any doubts about it (see, mutatis mutandis, *Saadi v. Italy*, cited above § 129). Finally, given the facts of the present case, the Court does not consider it necessary to determine whether a flagrant denial of justice only arises when the trial in question would have serious consequences for the applicant. It is common ground in the present case that the sentences which have already been passed on the applicant in absentia,

and to which he would be exposed on any retrial, are substantial terms of imprisonment.»

(υπογράμμιση του παρόντος Δικαστηρίου)

Το επίπεδο απόδειξης των ισχυρισμών του Καθ' ου η αίτηση επομένως για παραβίαση του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη είναι αυτό των σοβαρών λόγων να πιστεύεται ότι υπάρχει πραγματικός κίνδυνος να μην έχει δίκαιη δίκη σε βαθμό που ουσιαστικά να μην διασφαλίζεται το δικαίωμα του σε δίκαιη δίκη. Όπου ο εκζητούμενος εγείρει τέτοιο κίνδυνο, φέρει και το βάρος απόδειξης του. Με την προσκόμιση τέτοιας μαρτυρίας, το βάρος μετατίθεται στην αιτούσα να εξαλείψει την αμφιβολία, ως αναφέρθηκα ανωτέρω. Στην **Saadi v Italy**, Application No. 37201/06, 28/2/2008, η οποία όμως αφορούσε παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ όπου κατ'αναλογία τα όσα λέχθηκαν εφαρμόζονται και στη παρούσα υπόθεση, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

« ...129. It is in principle for the applicant to adduce evidence capable of proving that there are substantial grounds for believing that, if the measure complained of were to be implemented, he would be exposed to a real risk of being subjected to treatment contrary to art 3 (see N v Finland [2005] ECHR 38885/02 at para 167, 26 July 2005). Where such evidence is adduced, it is for the Government to dispel any doubts about it.

(υπογράμμιση του παρόντος Δικαστηρίου)

Τα κριτήρια εξέτασης και το μέτρο απόδειξης είναι το ίδιο, είτε η περίπτωση αφορά απέλαση είτε έκδοση φυγόδικου (**Harkins v UK, Application** 9146/07, 17/1/2012, § 128). Εφόσον ικανοποιηθεί το Δικαστήριο ως προς την ύπαρξη βάσιμων λόγων, είναι υπόχρεο να μην προχωρήσει στην έκδοση του εκζητούμενου (**Saadi** (ανωτέρω)). Οι διπλωματικές εγγυήσεις από το κράτος από το οποίο ζητείται η έκδοση για να διασφαλιστούν τα δικαιώματα του εκζητούμενου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου παραβίασης άρθρων του ΕΣΔΑ, αν και σε αριθμό υποθέσεων ενώπιον του ΕΔΔΑ, όπου υπήρχε μαρτυρία για το αντίθετο, αυτές δεν κρίθηκαν επαρκείς (**Chahal v UK, Application** no. 22414/93, 15/11/1996, **Othman v UK** (ανωτέρω)).

Σύμφωνα με την Αγγλική νομολογία επί του θέματος, στην απουσία ξεκάθαρης, συγκροτημένης και πειστικής μαρτυρίας, τεκμαίρεται ότι κράτος μέλος της ΕΣΔΑ θα

...ει τις υποχρεώσεις του. Το τεκμήριο ανατρέπεται όταν το ΕΔΔΑ έχει εκδώσει «πilotική απόφαση» εναντίον του αιτούντος κράτους, με την οποία διαπιστώνονται συστηματικά ή λειτουργικά προβλήματα ευρύτερης σημασίας. Στην **Shmatko v Russian Federation** [2018] EWHC 3534 (Admin), § 36, αναφέρθηκαν συγκεκριμένα τα ακόλουθα:

*«36. The practice of giving assurances in cases of this kind derives from leading cases in the jurisprudence of the European Court of Human Rights (ECtHR). The starting point is a presumption that any Member State of the Council of Europe is able and willing to fulfil its obligations under the Convention in the absence of clear, cogent and compelling evidence to the contrary (see *Krolík v Poland* [2012] EWHC 2357 (Admin) per Sir John Thomas P). The presumption is rebutted when the ECtHR has issued a pilot judgment against the requesting state identifying systemic or structural problems of wider significance; see *Dzgoev* at paragraph 42.»*

Δεν διαφεύγει ακόμα της προσοχής μου ότι ένα από τα συμπεράσματα του ΕΔΑΔ στην υπόθεση **Yukos v. Russia** ήταν ότι η Ρωσία δεν συμμορφώθηκε με το άρθρο 6(3)(β) παραβιάζοντας το δικαίωμα της αιτήτριας για δίκαιη δίκη για το λόγο ότι δεν παραχωρήθηκε στην αιτήτρια επαρκής χρόνος για να μελετήσει το φάκελο της υπόθεσης με αποτέλεσμα να περιοριστεί η δυνατότητα της για παρουσίαση της υπόθεσης της κατά το στάδιο της έφεσης. Καταδικαστικές αποφάσεις εναντίον της Ρωσικής Ομοσπονδίας για παραβάσεις, μεταξύ άλλων του άρθρου 6, εκδόθηκαν στις υποθέσεις **KHODORKOVSKIY v. RUSSIA**, (Application no. 5829/04), Final 28/11/2011, **KHODORKOVSKIY AND LEBEDEV v. RUSSIA**, (Applications nos. 11082/06 and 13772/05), Final 25/10/2013 και **CASE OF OAO NEFTYANAYA KOMPANIYA YUKOS v. RUSSIA**, (Application no. 14902/04), Final 08/03/2012,).

Οι υποθέσεις που σχετίζονται με το άρθρο 3 και 6 της ΕΣΔΑ, διακρίνονται από αυτές, όπου ο εκζητούμενος εγείρει ζήτημα δίωξης για πολιτικά ή αλλότρια κίνητρα. Σημειώνω ότι σύμφωνα με την Κυπριακή Νομολογία, σε υποθέσεις όπου εγείρεται τέτοιο θέμα, το βάρος απόδειξης το φέρει ο εκζητούμενος, στο ισοζύγιο των πιθανοτήτων (balance of probabilities) (**Konovalova**, ανωτέρω) και δεν μετακυλά στην Αιτούσα. Η Νομολογία μας ακολουθεί αυτή του ΕΔΔΑ. Όπως αναφέρθηκε στην **Khodorkovskiy v Russia**, Application no. 5829/04, 31/5/2011, § 256:

«.....Particularly, the Court notes that there is nothing in the Court's case-law to support the applicant's suggestion that, where a prima facie case of improper motive is established, the burden of proof shifts to the respondent Government. The Court considers that the burden of proof in such a context should rest with the applicant.»

Ο καθ'ού η αίτηση επικαλείται το γεγονός ότι ο ίδιος δεν θα τύχει δίκαιας δίκης εάν και εφόσον έχει εκδοθεί στη Ρωσική Ομοσπονδία. Παρομοίως και ο Μ.Υ 3 δικηγόρος του επικαλείται τον εν λόγω ισχυρισμό. Και οι δύο, μεταξύ άλλων, στηρίζουν την πεποίθηση τους ότι ήδη τα ανθρώπινα δικαιώματα του για δίκαιη δίκη έχουν ήδη τύχει παραβίασης. Θα συμφωνήσω με τη θέση αυτή τόσο του καθ'ού η αίτηση, όσο και του Μ.Υ 1,3 και 4, οι οποίοι έχουν καταλήξει σε τέτοιο συμπέρασμα.

Από την ενώπιον μου μαρτυρία προκύπτει το αναντίλεκτο γεγονός ότι όταν εκδόθηκε το διάταγμα για κράτηση του καθ'ού η αίτηση ως προληπτικό μέτρο (Τεκμήριο 7) ενώπιον των Δικαστηρίων τόσο ο καθ'ού η αίτηση όσο και ο συνήγορος της επιλογής του δεν εκπροσωπήθηκαν και δεν ήταν παρών. Αυτό διαφαίνεται μέσα από το περιεχόμενο του ίδιου του Τεκμηρίου. Ήταν η θέση τους και αυτή η θέση υποβλήθηκε και στην Μ.Α 2 και στον Μ.Α 4 ότι οι ανακριτικές αρχές δεν ειδοποίησαν τον καθ'ού η αίτηση είτε το δικηγόρο του να εμφανισθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, να προβάλει τις θέσεις του αλλά και να φέρει ένσταση στο Διάταγμα. Οι Ρωσικές Αρχές δεν προσκόμισαν οποιοδήποτε στοιχείο που να δείχνει ότι πράγματι ο καθ'ού η αίτηση ή ο δικηγόρος τους ενημερώθηκαν για την ενέργεια αυτή των ανακριτικών αρχών να προχωρήσουν με τέτοιο διάβημα ενώπιον των Ρωσικών Δικαστηρίων. Ούτε προκύπτει οποιοδήποτε στοιχείο ότι ειδοποιήθηκε ο συνήγορος τους, ο οποίος με βάση σχετική βεβαίωση που απέστειλε (Τεκμήριο 68) ενημέρωσε τις Ρωσικές Αρχές ότι θα εκπροσωπεί τον καθ'ού η αίτηση στην παρούσα υπόθεση. Επίσης από το Τεκμήριο 37, απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου των Δικηγόρων της Ρωσίας, βεβαιώνεται ότι ο Μ.Υ 3 διορίστηκε δικηγόρος του καθ'ού η αίτηση. Επίσης ο καθ'ού η αίτηση προσκόμισε σχετική βεβαίωση (Τεκμήριο 44) από το ταχυδρομείο ότι οι ανακριτικές αρχές ουδέποτε τον ειδοποίησαν στις διευθύνσεις που τους προσκόμισε ως αναγράφονται αυτές στην κατάθεση του (Τεκμήριο 45). Περαιτέρω με βάση τον έλεγχο που προέβη ο Μ.Υ 3, τον οποίο το Δικαστήριο σε σχέση με το ζήτημα αυτό έκρινε καθόλα αξιόπιστο, στο φάκελο της υπόθεσης δεν εντόπισε οποιοδήποτε στοιχείο που να βεβαιώνει ότι ο καθ'ού η αίτηση ενημερώθηκε ή οι ανακριτικές αρχές έκαναν οποιεσδήποτε προσπάθειες να τον ενημερώσουν σε σχέση με την καταχώρηση της παρούσας αίτησης στο Δικαστήριο.

Συνάγεται μέσα από την απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου των Δικηγόρων (Τεκμήριο 37) αντ' αυτού ο καθ'ού η αίτηση εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο που διόρισε το κράτος χωρίς να ενστεί αλλά και χωρίς να ασκήσει οποιαδήποτε έφεση. Η συνηγόρος που εμφανίσθηκε εκ μέρους του καθ'ού η αίτηση έχει διωχθεί πειθαρχικά και έχει κριθεί ένοχη για αμέλεια που επέδειξε κατά την άσκηση των καθηκόντων της. Όπως προκύπτει μέσα από την απόφαση του Δικηγορικού Συλλόγου δεν της δόθηκαν οποιεσδήποτε οδηγίες από τον καθ'ού η αίτηση ώστε να τον εκπροσωπήσει, ως επικαλέστηκε η ίδια. Εγείρεται το κρίσιμο ερώτημα πώς είναι σε θέση να εκπροσωπήσει τον καθ'ού η αίτηση δίκαια και να υπερασπισθεί τα δικαιώματα μία δικηγόρος η οποία δεν γνωρίζει την υπόθεση και ουδέποτε είχε οποιαδήποτε επαφή μαζί του; Εγείρεται επίσης το ερώτημα πως μπορεί να προβάλει την υπεράσπιση του και τα οποιαδήποτε δικαιώματα του ο καθ'ού η αίτηση από τη στιγμή που δεν ειδοποιήθηκε ο ίδιος ή ο δικηγόρος της επιλογής του. Περαιτέρω η δικηγόρος που διορίστηκε από το κράτος δεν άσκησε οποιαδήποτε έφεση έναντι της απόφασης για κράτηση του καθ'ού η αίτηση με αποτέλεσμα ο καθ'ού η αίτηση να μην μπορεί να προσβάλει την απόφαση του για κράτηση λόγω παρέλευσης του χρόνου (Τεκμήριο 36). Επομένως ο καθ'ού η αίτηση με την έκδοση του θα παραμείνει υπό κράτηση για διάστημα 2 μηνών, θα στερηθεί την ελευθερία του χωρίς ο ίδιος να μπορεί να λάβει οποιοδήποτε μέτρο ή επαναξιολόγηση της όλης του κατάστασης, ως συνάγεται και από τις εγγυήσεις του Γενικού Εισαγγελέα που έχουν δοθεί εφόσον κάτι τέτοιο δεν αναφέρεται.

Με την προσκόμιση τέτοιας μαρτυρίας, το βάρος μετατίθεται στην αιτούσα να εξαλείψει την αμφιβολία. Τίποτα δεν προσκομίσθηκε από την Ρωσική Ομοσπονδία σε σχέση με το ζήτημα αυτό από τον Μ.Α 4 ο οποίος ήταν ενήμερος σε σχέση με τη θέση αυτή της υπεράσπισης. Ούτε και η Μ.Α 2 ζήτησε οποιεσδήποτε διευκρινίσεις σε σχέση με το ζήτημα αυτό, παρά το γεγονός ότι αντεξετάσθηκε επί του ζητήματος αυτού. Έκρινε σκόπιμο να ζητηθούν άλλες διευκρινίσεις, όχι όμως σε σχέση με το εν λόγω ζήτημα.

Με βάση τα πιο πάνω γεγονότα και με δεδομένο ότι η Ρωσική Ομοσπονδία δεν προσκόμισε το οτιδήποτε το οποίο να εξαλείπει την οποιαδήποτε αμφιβολία το Δικαστήριο δεν μπορεί παρά να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα δικαιώματα του καθ'ού η αίτηση έχουν ήδη παραβιασθεί εφόσον δεν ενημερώθηκε για τις διαδικασίες και τα αιτήματα των ανακριτικών αρχών ενώπιον των Ρωσικών Δικαστηρίων αλλά ούτε και του δόθηκε το δικαίωμα να εκπροσωπήσει ο ίδιος τον εαυτό του ή να τον εκπροσωπήσει δικηγόρος της επιλογής του. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να παραβιασθούν τα δικαιώματα

καθ'ού η αίτηση με βάση το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, εφόσον σε περίπτωση έκδοσης του να παραβιασθεί το συνταγματικό του δικαίωμα της ελευθερίας, ως επακόλουθο της μη δίκαιης δίκης που έτυχε/

Στο εγχειρίδιο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) αναφορικά με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ «Guide on Article 6 of the European Convention on Human Rights - Right to a fair trial»

https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_criminal_ENG.pdf αναφέρονται τα ακόλουθα:

«...The key principle governing the application of Article 6 is fairness (Gregačević v. Croatia, § 49). However, what constitutes a fair trial cannot be the subject of a single unvarying rule but must depend on the circumstances of the particular case (Ibrahim and Others v. the United Kingdom [GC], § 250)... However, it cannot be excluded that a specific factor may be so decisive as to enable the fairness of the trial to be assessed at an earlier stage in the proceedings (ibid., § 250)...

Effective participation in the proceedings 135. Article 6, read as a whole, guarantees the right of an accused to participate effectively in a criminal trial (Murtazaliyeva v. Russia [GC], § 91). In general this includes, inter alia, not only his or her right to be present, but also to hear and follow the proceedings. Such rights are implicit in the very notion of an adversarial procedure and can also be derived from the guarantees contained in sub-paragraphs (c), (d) and (e) of paragraph 3 of Article 6 (Stanford v. the United Kingdom, § 26)...

Presence at the trial 255. The principle of an oral and public hearing is particularly important in the criminal context, where a person charged with a criminal offence must generally be able to attend a hearing at first instance (Jussila v. Finland [GC], § 40; Tierce and Others v. San Marino, § 94; Igor Pascari v. the Republic of Moldova, § 27, concerning the applicant's exclusion from the proceedings in which his guilt for a road traffic accident had been determined). 256. Without being present, it is difficult to see how that person could exercise the specific rights set out in sub-paragraphs (c), (d) and (e) of paragraph 3 of Article 6, namely the right to "defend himself in person", "to examine or have examined witnesses" and "to have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in court". The duty to guarantee the right of a criminal defendant to be present in the courtroom ranks therefore as one of the essential requirements of Article 6 (Hermi v. Italy [GC], §§ 58-59; Sejdic v. Italy [GC], §§ 81 and 84; Arps v. Croatia, § 28). 257. Domestic courts must exercise due diligence in securing the presence of the accused by properly summoning him or her (Colozza v. Italy, § 32; M.T.B. v. Turkey, §§ 49-53) and they must take measures to discourage his unjustified absence from the hearing (Medenica v. Switzerland, § 54).»

οίγω εδώ μία παράνθεση να αναφέρω ότι όπως ο ΜΥ 3 ανέφερε δεν υπάρχουν οποιαδήποτε στοιχεία ότι ειδοποιήθηκε ο καθ'ού η αίτηση στο φάκελο της υπόθεσης όταν εκδόθηκε το διάταγμα προφυλάκισης.

Συνεχίζοντας το εν λόγω εγχειρίδιο αναφέρει ότι:

«258. While Article 6 § 1 cannot be construed as conferring on an applicant the right to obtain a specific form of service of court documents such as by registered post, in the interests of the administration of justice, the applicant should be notified of a court hearing in such a way as to not only have knowledge of the date, time and place of the hearing, but also to have enough time to prepare his or her case and to attend the court hearing (Vyacheslav Korchagin v. Russia, § 65). 259. A hearing may be held in the accused's absence, if he or she has waived the right to be present at the hearing. Such a waiver may be explicit or implied thorough one's conduct, such as when he or she seeks to evade the trial (Lena Atanasova v. Bulgaria, § 52).

260. Relatedly, the Court has held that where a person charged with a criminal offence had not been notified in person, it could not be inferred merely from one's status as a "fugitive", which was founded on a presumption with an insufficient factual basis, that the defendant had waived the right to appear at trial and defend oneself. Moreover, a person charged with a criminal offence must not be left with the burden of proving that he was not seeking to evade justice or that his absence was due to force majeure.»

(υπογράμμιση του παρόντος Δικαστηρίου).

Περαιτέρω ο καθ'ού η αίτηση και ο Μ.Υ 3 ανέφεραν ότι παρά τις προσπάθειες τους δεν τους δόθηκε το μαρτυρικό υλικό της υπόθεσης παρά τα αιτήματα του δικηγόρου του (Τεκμήρια 69 και 70)

Στο εν λόγω εγχειρίδιο αναφέρεται επίσης ότι:

«Adversarial hearing (disclosure of evidence) 157. As a rule, Article 6 § 1 requires that the prosecution authorities disclose to the defence all material evidence in their possession for or against the accused (Rowe and Davis v. the United Kingdom [GC], § 60). In this context, the relevant considerations can also be drawn from Article 6 § 3 (b), which guarantees to the applicant "adequate time and facilities for the preparation of his defence" (Leas v. Estonia, § 80)....»

...

Right to defend oneself 410. The object and purpose of Article 6 of the Convention taken as a whole show that a person charged with a criminal

offence is entitled to take part in the hearing (Zana v. Turkey [GC], § 68; Monnell and Morris v. the United Kingdom, § 58). Access to a lawyer
 α. Scope of the right 415. The right of everyone charged with a criminal offence to be effectively defended by a lawyer is one of the fundamental features of a fair trial (Salduz v. Turkey [GC], § 51; Ibrahim and Others v. the 14.»

Επομένως με βάση την πιο πάνω μαρτυρία υπάρχει εύλογη πιθανότητα και ουσιώδης λόγος ότι θα παραβιαστούν τα δικαιώματα του καθ' ου η αίτηση για δίκαιη δίκη εφόσον ήδη έχουν παραβιασθεί. Συνεπώς θα απέρριπτα και την αίτηση και για τον επιπρόσθετο λόγο αυτό.

Σε σχέση με τις εισηγήσεις του Μ.Υ 4 ότι ο καθ' ου η αίτηση διώκεται διότι δεν ανήκει στην ομάδα επιχειρηματιών που έχουν στενούς δεσμούς με την Ρωσική Ομοσπονδία, αποτελεί έμμεση αναφορά ότι ο καθ' ου η αίτηση διώκεται στη βάση πολιτικών κινήτρων. Ως γενική αρχή θα πρέπει να αναφέρω ότι το βάρος απόδειξης τέτοιων ισχυρισμών βρίσκεται στους ώμους του καθ' ου η αίτηση, ο οποίος και τους εγείρει, στη βάση του ισοζυγίου των πιθανοτήτων. Το δε επίπεδο απόδειξης για τον εκζητούμενο που εγείρει τέτοιο ισχυρισμό είναι πολύ υψηλό εκεί όπου ισχυρίζεται ότι η δίωξη του επιδιώκεται στη βάση πολιτικών κινήτρων(Αίτηση Αρ. 5829/04, Khodorkovskiy v Russia και την απόφαση ημερ. 25.10.2013, στην Αίτηση Αρ. 11082/06, 13772/05, Khodorkovskiy and Lebedev v Russia του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΔΑ). Το ζήτημα αυτό έγινε αποδεκτό και από τα Κυπριακά Δικαστήρια. Στην υπόθεση Αναφορικά με την Αίτηση του Irakliy Dzhandzhgava, Πολιτική Αίτηση ΑΡ.137/2017, ημερομηνίας 17/11/17, λέχθηκε ότι:

«Η βασική τοποθέτηση του αιτητή ότι διώκεται για πολιτικά κίνητρα κρίθηκε λοιπόν στο πλαίσιο των κριτηρίων που τίθενται στο ζήτημα και στη βάση του γεγονότος ότι το βάρος το φέρει το εκζητούμενο πρόσωπο ώστε να δείξει στο ισοζύγιο των πιθανοτήτων ότι η δίωξη γίνεται για πολιτικά ή αλλότρια κίνητρα. Χρειάζεται προς τούτο όχι απλή υποψία από πλευράς του αιτητή, αλλά και η παρουσίαση μαρτυρίας με θετικό τρόπο. Έχοντας υπόψη τη μαρτυρία που έχει τεθεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου, αλλά και το γεγονός ότι στις αιτήσεις για έκδοση ισχύουν τα τεκμήρια της νομιμότητας και κανονικότητας, (Γενικός Εισαγγελέας v. Konovalova, Πολ. Έφ. Αρ. 436/2011, ημερ. 30.9.2015), αλλά και ότι οι δημόσιες αρχές των κρατών μελών της Σύμβασης θεωρούνται ότι ενεργούν με καλή πίστη, κρίνεται ότι το Δικαστήριο ενήργησε αφενός εντός της δικαιοδοσίας του και αφετέρου έδωσε ικανοποιητικούς λόγους για τη μη αποδοχή της θέσης του αιτητή ότι τα κίνητρα της ποινικής του δίωξης είναι πολιτικά. Δεν χρησιμοποιήθηκε βεβαίως διαφορετικό μέτρο

30

ρίσης μεταξύ της αξιολόγησης της δικής του μαρτυρίας και αυτής των μαρτύρων εκ μέρους της Δημοκρατίας, η μαρτυρία των οποίων ήταν, ως ορθά έκρινε το Δικαστήριο, τυπικής μορφής. Ούτε και εξετάστηκε η κατάθεση του αιτητή σε επίπεδο διαφορετικό από το καθορισθέν από τη νομολογία, αυτό του ισοζυγίου των πιθανοτήτων.»

Τα όσα Τεκμήρια προσκόμισε ο Μ.Υ 4 με σκοπό να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς του αποτελούν εξ ακοής μαρτυρία και έχουν συνταχθεί στη βάση διαφόρων πληροφοριών περιλαμβανομένων και πληροφοριών από ιστοσελίδες και μάλιστα ανεπιβεβαίωτων, καθώς και των όσων ο εν λόγω μάρτυρας ανέφερε. Τα δε συμπεράσματα ήταν οι προσωπικές θέσεις των συντάκτών τους, οι οποίοι και δεν είχαν παρουσιαστεί στο Δικαστήριο για σκοπούς αντεξέτασης. Περιέχονται δε στο επίσημο αίτημα εγγυήσεις και διαβεβαιώσεις ότι ο καθ'ού η αίτηση δεν διώκεται λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων. Έχοντας υπόψη τη μαρτυρία που έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου σε συσχέτισμό με τις εγγυήσεις της Ρωσικής Ομοσπονδίας δεν έχω πεισθεί ότι ο καθ'ού η αίτηση διώκεται για τις πολιτικές του πεποιθήσεις και ότι είναι μέλος συγκεκριμένης ομάδας. Τα όσα ανάφερα σε σχέση με το ζήτημα αυτό εφαρμόζονται και υιοθετούνται επίσης σε σχέση με την εισήγηση της ευπαιδευτης συνηγόρου του καθ'ού η αίτηση ότι σε περίπτωση έκδοσης του κινδυνεύει η σωματική ακεραιότητα του καθ'ού η αίτηση και ότι ο ίδιος θα υποστεί βασανιστήρια καθώς και θα υποστεί απάνθρωπη και εξευτελιστική συμπεριφορά. Περαιτέρω, από την εκτίμηση του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων που προαναφέρθηκαν, δεν προέκυψε υπαρκτός κίνδυνος υποβολής του εκκαλούντος σε απάνθρωπες ή εξευτελιστικές μεταχειρίσεις, σε περίπτωση εκδόσεώς του στο εκζητούν Κράτος, αφού, ειδικότερα δεν προέκυψε ότι το ισχύον ποινικό- δικαστικό και εν γένει νομικό σύστημα της Ρωσικής Ομοσπονδίας επιτρέπει ή ανέχεται στα πλαίσια μιας γενικευμένης πρακτικής την υποβολή από κρατικά όργανα σε βασανισμούς και απάνθρωπες ή εξευτελιστικές μεταχειρίσεις των κρατουμένων-κατηγορουμένων σε συσχέτισμό με τις εγγυήσεις που έδωσε ο Γενικός Εισαγγελέας της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Εκτενής ανάλυση του ζητήματος έγινε στην υπόθεση **SHIMKEVICH, (ανωτέρω)** τον δικαστικό λόγο τον οποίο υιοθετώ πλήρως και για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους τους οποίους έχω επεξηγήσει πιο πάνω το αίτημα για την έκδοση του καθ' ου η αίτηση δεν μπορεί να πετύχει. Συνεπακόλουθα η αίτηση απορρίπτεται. Ο καθ' ου η αίτηση να αφεθεί αμέσως ελεύθερος και νοείται ότι οι όποιοι

οριστικοί όροι που του έχουν επιβληθεί παύουν να ισχύουν. Νοείται επίσης ότι οποιοδήποτε ποσό που έχει καταθέσει ο ίδιος να του επιστραφεί άμεσα καθώς και να του παραδοθούν τα ταξιδιωτικά του έγγραφα. Η απόφαση του Δικαστηρίου να κοινοποιηθεί άμεσα στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

(Υπ.)

Μ. Χαραλάμπους, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

